

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 58

21. září 2015

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2015/C 311/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*. 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2015/C 311/02 Věc C-425/13: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o propojení systému Evropské unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů se systémem pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Austrálii — Směrnice pro jednání — Zvláštní výbor — Článek 13 odst. 2 SEU, čl. 218 odst. 2 až 4 SFEU a článek 295 SFUE — Institucionální rovnováha“ 2

2015/C 311/03 Věc C-584/13: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Directeur général des finances publiques v. Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA a Mapfre warranty SpA v. Directeur général des finances publiques „Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z obratu — Oblast působnosti — Osvobození od daně — Pojem ‚pojišťovací operace‘ — Pojem ‚poskytování služeb‘ — Paušální částka jako úplata za záruku na závady ojetého vozu“ 3

2015/C 311/04	Věc C-612/13 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2015 – ClientEarth v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 2 třetí odrážka — Informace o životním prostředí — Aarhuská úmluva — Článek 4 odst. 1 a 4 — Výjimka z práva na přístup — Ochrana cílů vyšetřování — Studie vypracované podnikem na objednávku Evropské komise a týkající se provedení směrnic v oblasti životního prostředí — Částečné odepření přístupu“	4
2015/C 311/05	Věc C-615/13 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2015 – ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA), Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 1 písm. b) — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Článek 8 — Výjimka z práva na přístup — Ochrana osobních údajů — Pojem ‚osobní údaje‘ — Podmínky předávání osobních údajů — Jména autorů jednotlivých připomínek k návrhu pokynů Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) týkajících se odborné literatury, která má být připojena k žádostem o povolení uvádět na trh přípravky na ochranu rostlin — Odepření přístupu“	5
2015/C 311/06	Věc C-653/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Italská republika „Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2006/12/ES — Články 4 a 5 — Nakládání s odpady — Region Kampánie — Rozsudek Soudního dvora — Určení nesplnění povinnosti — Částečné neprovedení rozsudku — Článek 260 odst. 2 SFEU — Peněžní sankce — Penále — Paušální částka“	6
2015/C 311/07	Věc C-681/13: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Diageo Brands BV v. Simiramida-04 EOOD „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Uznávání a výkon rozhodnutí — Důvody odmítnutí — Porušení veřejného pořádku státu, v němž se o uznání žádá — Rozhodnutí vydané soudem jiného členského státu, které je v rozporu s unijním právem v oblasti ochranných známek — Směrnice 2004/48/ES — Dodržování právu duševního vlastnictví — Náklady řízení“	6
2015/C 311/08	Věc C-21/14 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Rusal Armenal ZAO, Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Arménie, Brazílie a Číny — Přistoupení Arménské republiky ke Světové obchodní organizaci (WTO) — Článek 2 odst. 7 nařízení (ES) č. 384/96 — Slučitelnost s Dohodou o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT)“	7
2015/C 311/09	Věc C-83/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – „ČEZ Razpredelenie Bulgaria“ AD v. Komisia za zashtita ot diskriminatsia „Směrnice 2000/43/ES — Zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ — Městské čtvrti, ve kterých bydlí především osoby romského původu — Umístění elektroměrů na sloupech nadzemního elektrického vedení ve výšce šesti až sedmi metrů — Pojmy ‚přímá diskriminace‘ a ‚nepřímá diskriminace‘ — Důkazní břemeno — Případné odůvodnění — Předcházení manipulacím s elektroměry a neoprávněným odběrům — Proporcionalita — Rozšířená povaha opatření — Urážlivý a stigmatizující účinek tohoto opatření — Směrnice 2006/32/ES a 2009/72/ES — Nemožnost konečného uživatele kontrolovat svou spotřebu elektřiny“	8

2015/C 311/10	Věc C-140/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Republika Slovinsko „Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2008/98/ES a 1999/31/ES — Prevence a odstraňování skládek výkopové zeminy a dalších odpadů — Ukládání na skládky odpadů — Nepřijetí opatření za účelem odstranění a uložení těchto odpadů — Uplatnění právních prostředků před soudem“	10
2015/C 311/11	Věc C-145/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Bulharská republika „Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 1999/31/ES — Článek 14 — Skládky odpadů — Odpady neklasifikované jako nebezpečné — Stávající skládky, které neodpovídají požadavkům“	11
2015/C 311/12	Věc C-369/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Köln – Německo) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG „Řízení o předběžné otázce — Odpadní elektrická a elektronická zařízení — Směrnice 2002/96/ES — Článek 2 odst. 1 a čl. 3 písm. a), jakož i přílohy I A a I B — Směrnice 2012/19/EU — Článek 2 odst. 1 písm. a), čl. 2 odst. 3 písm. b) a čl. 3 odst. 1 písm. a) a b), jakož i přílohy I a II — Pojmy ‚elektrické a elektronické přístroje a zařízení‘ a ‚elektrické a elektronické nářadí‘ — Pohony garážových vrat“	11
2015/C 311/13	Věc C-468/14: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Dánské království „Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/37/ES — Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových výrobků — Článek 2 bod 4 a článek 8 — Zákaz uvedení tabákových výrobků pro orální užití na trh — Sypaný ‚snus‘ (tabák určený k sání)“	12
2015/C 311/14	Věc C-485/14: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Francouzská republika „Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Články 63 TFUE a 40 Dohody o EHP — Daň z bezúplatného převodu — Osvobození — Odkazy a dary — Rozdíl v zacházení — Subjekty nacházející se v jiném členském státě — Neexistence dvoustranné daňové dohody“	12
2015/C 311/15	Posudek 3/15: Žádost o posudek podaná Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU	13
2015/C 311/16	Věc C-579/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. prosince 2014 společností Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. října 2014 ve věci T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	13
2015/C 311/17	Věc C-602/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2014 Bharat Heavy Electricals Ltd proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 21. října 2014 ve věci T-374/14: Bharat Heavy Electricals Ltd v. Evropská komise	14
2015/C 311/18	Věc C-36/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. ledna 2015 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 25. listopadu 2014 ve věci T-556/12, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) v. Royalton Overseas Ltd	14
2015/C 311/19	Věc C-136/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. března 2015 Mohammadem Makhloufem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 21. ledna 2015 ve věci T-509/11, Makhlouf v. Rada	14

2015/C 311/20	Věc C-227/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. května 2015 Robertem Aubineauem a dalšími proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 18. března 2015 ve věcech T-195/11, T-458/11, T-448/12 a T-41/13, Cahier a další v. Rada a Komise.	15
2015/C 311/21	Věc C-251/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. května 2015 Emsibeth SpA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 26. března 2015 ve věci T-596/13, Emsibeth v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	16
2015/C 311/22	Věc C-271/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. června 2015 Sea Handling SpA, v likvidaci, nyní Sea Handling SpA, proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 25. března 2015 ve věci T-456/13, Sea Handling v. Komise	17
2015/C 311/23	Věc C-294/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polsko) dne 17. června 2015 – Edyta Mikołajczyk v. Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki	19
2015/C 311/24	Věc C-298/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasio Teismo (Litva) dne 18. června 2015 – UAB „Borta“ v. VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija	20
2015/C 311/25	Věc C-303/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy w Łodzi (Polsko) dne 22. června 2015 – trestní řízení proti G. M. a M. S.	21
2015/C 311/26	Věc C-306/15: Žaloba podaná dne 23. června 2015 – Evropská komise v. Rumunsko	21
2015/C 311/27	Věc C-316/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 26. června 2015 – The Queen na žádost Hemminga (podnikajícího pod názvem „Simply Pleasure Ltd“) a dalších v. Westminster City Council	22
2015/C 311/28	Věc C-317/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 26. června 2015 – X, Staatssecretaris van Financiën	23
2015/C 311/29	Věc C-318/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itálie) dne 26. června 2015 – Tecnoedi Costruzioni Srl v. Comune di Fossano	24
2015/C 311/30	Věc C-323/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. června 2015 společností Polynt SpA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 30. dubna 2015 ve věci T-134/13, Polynt SpA a Sitre Srl v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA).	24
2015/C 311/31	Věc C-324/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. června 2015 Hitachi Chemical Europe GmbH a Polynt SpA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 30. dubna 2015 ve věci T-135/13, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA a Sitre Srl v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA).	25
2015/C 311/32	Věc C-326/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 1. července 2015 – AS „DNB Banka“ v. Valsts ieņēmumu dienests	26
2015/C 311/33	Věc C-331/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. července 2015 Francouzskou republikou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 16. dubna 2015 ve věci T-402/12, Carl Schlyter v. Evropská komise.	27

2015/C 311/34	Věc C-336/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbetsdomstolen (Švédsko) dne 6. července 2015 – Unionen v. Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB	29
2015/C 311/35	Věc C-339/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgie) dne 7. července 2015 – Luc Vanderborght v. Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW	30
2015/C 311/36	Věc C-343/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 8. července 2015 – J. Klinkenberg v. Minister van Infrastructuur en Milieu	31
2015/C 311/37	Věc C-344/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Appeal Commissioners (Irsko) dne 6. července 2015 – National Roads Authority v. The Revenue Commissioners	32
2015/C 311/38	Věc C-345/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. července 2015 Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. dubna 2015 ve věci T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) v. Rada Evropské unie	33
2015/C 311/39	Věc C-350/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 10. července 2015 – trestní řízení proti: Lucianovi Baldettimu	34
2015/C 311/40	Věc C-368/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 14. července 2015 – Ilves Jakelu Oy	34
2015/C 311/41	Věc C-369/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července 2015 – Siderúrgica Sevillana S.A. v. Administración del Estado	35
2015/C 311/42	Věc C-370/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července 2015 – Solvay Solutions España S.L. v. Administración del Estado	37
2015/C 311/43	Věc C-371/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července 2015 – Cepsa Química, S.A. v. Administración del Estado.	39
2015/C 311/44	Věc C-372/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A. v. Administración del Estado	41
2015/C 311/45	Věc C-389/15: Žaloba podaná dne 17. července 2015 – Evropská komise v. Rada Evropské unie . . .	42
2015/C 311/46	Věc C-394/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. července 2015 John Dalli proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 12. května 2015 ve věci T-562/12: John Dalli v. Evropská komise.	43

Tribunál

2015/C 311/47	Věc T-19/13: Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2015 – Frank Bold v. Komise „Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Rozhodnutí, kterým byly České republice přechodně přiděleny bezplatné povolenky v souvislosti s modernizací postupů výroby elektřiny — Návrh na provedení interního přezkumu rozhodnutí — Neexistence individuálně určeného opatření — Rozhodnutí Komise o nepřipustnosti žádosti o opětovný přezkum — Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“ . . .	44
---------------	---	----

2015/C 311/48	Věc T-690/13: Usnesení Tribunálu ze dne 22. června 2015 – In vivo v. Komise „Žaloba pro nečinnost — Odmítnutí Evropského úřadu pro boj proti podvodům zahájit externí vyšetřování — Stanovisko — Žádost o uložení povinnosti jednat — Nedostatek přímého dotčení — Nepřípustnost“	45
2015/C 311/49	Věc T-552/14: Usnesení Tribunálu ze dne 24. června 2015 – Wm. Wrigley Jr v. OHIM (Extra) „Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Extra — Absolutní důvod zamítnutí — Neexistence rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“	45
2015/C 311/50	Věc T-553/14: Usnesení Tribunálu ze dne 24. června 2015 – Wm. Wrigley Jr. v. OHIM (Extra) „Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Extra — Absolutní důvod pro zamítnutí — Neexistence rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“	46
2015/C 311/51	Věc T-625/14: Usnesení Tribunálu ze dne 24. června 2015 – Wm. Wrigley Jr. v. OHIM OHMI (Znázornění koule) „Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství znázorňující kouli — Absolutní důvod zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“	47
2015/C 311/52	Věc T-626/14: Usnesení Tribunálu ze dne 24. června 2015 – Wm. Wrigley Jr. v. OHIM (Znázornění modré koule) „Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství znázorňující modrou kouli — Absolutní důvod zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“	47
2015/C 311/53	Věc T-132/15: Žaloba podaná dne 12. června 2015 – IR v. OHIM – Pirelli Tyre (popchrono)	48
2015/C 311/54	Věc T-351/15: Žaloba podaná dne 30. června 2015 – Papapanagiotou v. Parlament	49
2015/C 311/55	Věc T-353/15: Žaloba podaná dne 26. června 2015 – NeXovation v. Komise	50
2015/C 311/56	Věc T-370/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. července 2015 CJ proti rozsudku vydanému dne 29. dubna 2015 Soudem pro veřejnou službu ve spojených věcech F-159/12 a F-161/12, CJ v. ECDC	51
2015/C 311/57	Věc T-371/15: Žaloba podaná dne 9. července 2015 – Preferisco Foods v. OHIM – Piccardo & Savore' (PREFERISCO)	53
2015/C 311/58	Věc T-390/15: Žaloba podaná dne 16. července 2015 – Perfetti Van Melle Benelux v. OHIM – PepsiCo (3D)	53
2015/C 311/59	Věc T-393/15: Žaloba podaná dne 13. července 2015 – Università del Salento v. Komise	54
2015/C 311/60	Věc T-395/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. července 2015 Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) proti rozsudku vydanému dne 29. dubna 2015 Soudem pro veřejnou službu ve spojených věcech F-159/12 a F-161/12, CJ v. ECDC	55
2015/C 311/61	Věc T-399/15: Žaloba podaná dne 20. července 2015 – Morgan & Morgan v. OHIM – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)	56
2015/C 311/62	Věc T-402/15: Žaloba podaná dne 22. července 2015 – Polská republika v. Evropská komise	57

2015/C 311/63	Věc T-403/15: Žaloba podaná dne 22. července 2015 – JYSK v. Komise	58
2015/C 311/64	Věc T-407/15: Žaloba podaná dne 27. července 2015 – Monster Energy v. OHIM – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)	59
2015/C 311/65	Věc T-573/12: Usnesení Tribunálu ze dne 12. června 2015 – Matrix Energetics International v. OHIM (MATRIX ENERGETICS).	60
2015/C 311/66	Věc T-73/13: Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2015 – InterMune Uk a další v. EMA	60
2015/C 311/67	Věc T-166/14: Usnesení Tribunálu ze dne 17. června 2015 – PRS Mediterranean v. OHIM – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	61
2015/C 311/68	Věc T-212/14: Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2015 – PSL v. OHIM – Consortium Menager Parisien (znázornění náramkových hodinek)	61
2015/C 311/69	Věc T-255/14: Usnesení Tribunálu ze dne 10. června 2015 – Aalto korkeakoulusäätiö v. OHIM (APPCAMPUS)	61
2015/C 311/70	Věc T-729/14: Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2015 – PAN Europe a Unaapi v. Komise	61
2015/C 311/71	Věc T-815/14: Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2015 – Closet Clothingv. OHIM – Closed Holding (CLOSET)	62
2015/C 311/72	Věc T-93/15: Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2015 – Navitar v. OHIM – Elukuva (NaviTar)	62

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2015/C 311/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 302, 14.9.2015

Dřívější publikace

Úř. věst. C 294, 7.9.2015

Úř. věst. C 279, 24.8.2015

Úř. věst. C 270, 17.8.2015

Úř. věst. C 262, 10.8.2015

Úř. věst. C 254, 3.8.2015

Úř. věst. C 245, 27.7.2015

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-425/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o propojení systému Evropské unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů se systémem pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Austrálii — Směrnice pro jednání — Zvláštní výbor — Článek 13 odst. 2 SEU, čl. 218 odst. 2 až 4 SFEU a článek 295 SFUE — Institucionální rovnováha“

(2015/C 311/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Valero Jordana a F. Castillo de la Torre, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Evropský parlament (zástupci: R. Passos a D. Warin, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: K. Michoel, M. Moore a J.-P. Hix, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil a E. Ruffer, zmocněnci), Dánské království (zástupci: C. Thorning, L. Volck Madsen a U. Melgaard, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a B. Beutler, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: D. Colas, G. de Bergues, F. Fize a N. Rouam, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman a M. de Ree, zmocněnci), Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec), Švédské království (zástupci: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg a C. Hagerman, zmocněnci), Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: E. Jenkinson a M. Holt, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmes a B. Kennelly, barristers)

Výrok

1) V oddíle A přílohy rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2013 o zmocnění k zahájení jednání o propojení systému Evropské unie pro obchodování s emisemi se systémem Austrálie pro obchodování s emisemi, nadepsaném „Postupy pro jednání“, se:

— v bodě 1 tohoto oddílu A zrušuje druhá věta: „[p]odle potřeby se podrobné vyjednávací postoje Unie stanoví v rámci zvláštního výboru uvedeného v čl. 1 odst. 2 nebo v rámci Rady“ a

— v bodě 3 uvedeného oddílu se zrušují slova „a stanovit příslušné vyjednávací postoje“.

2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

- 3) Evropská komise a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení včetně nákladů řízení, v němž bylo vydáno usnesení Komise v. Rada (C 425/13, EU:C:2014:91).
- 4) Evropský parlament, jakož i Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Francouzská republika, Nizozemské království, Polská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 274, 21. 9. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Directeur général des finances publiques v. Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA a Mapfre warranty SpA v. Directeur général des finances publiques

(Věc C-584/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z obratu — Oblast působnosti — Osvobození od daně — Pojem ‚pojišťovací operace‘ — Pojem ‚poskytování služeb‘ — Paušální částka jako úplata za záruku na závady ojetého vozu“

(2015/C 311/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Odpůrci: Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA, Directeur général des finances publiques

Výrok

Článek 13 část B písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, musí být vykládán v tom smyslu, že služba spočívající v tom, že hospodářský subjekt nezávislý na prodejci ojetého vozu poskytne za paušální úplatu záruku na mechanické závady na určitých dílech tohoto vozu, představuje pojišťovací operaci osvobozenou od daně ve smyslu tohoto ustanovení. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda služba, o níž jde v původních řízeních, představuje takovéto plnění z hlediska takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původních řízeních. Poskytnutí takové služby a prodej ojetého vozu musí být v zásadě považovány za oddělená a samostatná plnění, jež musí být z hlediska daně z přidané hodnoty posuzována odděleně. Předkládajícímu soudu přísluší určit, zda s ohledem na konkrétní okolnosti věci v původních řízeních jsou prodej ojetého vozu a záruka na mechanické závady na určitých dílech tohoto vozu poskytnutá hospodářským subjektem nezávislým na jeho prodejci natolik těsně spojené, že na ně musí být pohlíženo jako na jediné plnění, nebo zda naopak představují samostatná plnění.

(¹) Úř. věst. C 31, 1.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2015 – ClientEarth v. Evropská komise(Věc C-612/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 2 třetí odrážka — Informace o životním prostředí — Aarhuská úmluva — Článek 4 odst. 1 a 4 — Výjimka z práva na přístup — Ochrana cílů vyšetřování — Studie vypracované podnikem na objednávku Evropské komise a týkající se provedení směrnic v oblasti životního prostředí — Částečné odepření přístupu“

(2015/C 311/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ClientEarth (zástupce: P. Kirch, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro-Nolin, P. Costa de Oliveira a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou v prvním stupni: Evropský parlament (zástupci: J. Rodrigues a L. Visaggio, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore, M. Simm a A. Jensen, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie *ClientEarth v. Komise* (T-111/11, EU:T:2013:482) se zrušuje v rozsahu, v němž Tribunál Evropské unie jeho prostřednictvím připustil, že Evropská komise mohla rozhodnutím ze dne 30. května 2011 odepřít na základě obecné domněnky přístup ClientEarth k celému obsahu těch studií k souladu právních předpisů několika členských států s unijním právem životního prostředí, na jejichž základě Evropská komise v den přijetí tohoto rozhodnutí nezaslala dotyčnému členskému státu výzvu dopisem podle čl. 258 prvního pododstavce SFEU, a které tedy nebyly založeny do spisu vztahujícího se k řízení o nesplnění povinnosti ve fázi postupu před zahájením soudního řízení.
- 2) Ve zbývajících částech se kasační opravný prostředek zamítá.
- 3) Rozhodnutí Komise ze dne 30. května 2011 se zrušuje v rozsahu, v němž Evropská komise jeho prostřednictvím odepřela přístup ClientEarth k celému obsahu studií uvedených v bodě 1 výroku tohoto rozsudku.
- 4) ClientEarth a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku i řízení v prvním stupni.
- 5) Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2015 – ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA), Evropská komise

(Věc C-615/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 1 písm. b) — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Článek 8 — Výjimka z práva na přístup — Ochrana osobních údajů — Pojem ‚osobní údaje‘ — Podmínky předávání osobních údajů — Jména autorů jednotlivých připomínek k návrhu pokynů Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) týkajících se odborné literatury, která má být připojena k žádostem o povolení uvádět na trh přípravky na ochranu rostlin — Odepření přístupu“

(2015/C 311/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (zástupce: P. Kirch, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) (zástupci: D. Detken, C. Pintado, zmocněnci a R. Van der Hout, advokát), Evropská komise (zástupci: B. Martenczuk a L. Pignataro-Nolin, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalované: Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) (zástupkyně: A. Buchta a M. Pérez Asinari, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ClientEarth a PAN Europe v. EFSA (T-214/11, EU:T:2013:483) se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) ze dne 12. prosince 2011 se zrušuje.
- 3) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené organizacemi ClientEarth a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení v prvním stupni.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku i řízení v prvním stupni.
- 5) Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-653/13) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2006/12/ES — Články 4 a 5 — Nakládání s odpady — Region Kampánie — Rozsudek Soudního dvora — Určení nesplnění povinnosti — Částečné neprovedení rozsudku — Článek 260 odst. 2 SFEU — Peněžní sankce — Penále — Paušální částka“

(2015/C 311/06)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Recchia a E. Sanfrutos Cano, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Výrok

- 1) Italská republika tím, že nepřijala všechna opatření nezbytná k provedení rozsudku Komise v. Itálie (C-297/08, EU:C:2010:115), nesplnila povinnosti, které pro ni plynou z čl. 260 odst. 1 SFEU.
- 2) Italské republice se ukládá, aby uhradila Evropské komisi na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ penále 120 000 eur za každý den prodlení s provedením nezbytných opatření k zajištění souladu s rozsudkem Komise v. Itálie (C-297/08, EU:C:2010:115) ode dne vyhlášení tohoto rozsudku až do plného provedení rozsudku Komise v. Itálie (C-297/08, EU:C:2010:115).
- 3) Italské republice se ukládá, aby uhradila Evropské komisi na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ paušální částku ve výši 20 milionů eur.
- 4) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 29.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Diageo Brands BV v. Simiramida-04 EOOD

(Věc C-681/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Uznávání a výkon rozhodnutí — Důvody odmítnutí — Porušení veřejného pořádku státu, v němž se o uznání žádá — Rozhodnutí vydané soudem jiného členského státu, které je v rozporu s unijním právem v oblasti ochranných známek — Směrnice 2004/48/ES — Dodržování práv duševního vlastnictví — Náklady řízení“

(2015/C 311/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Diageo Brands BV

Žalovaná: Simiramida-04 EOOD

Výrok

- 1) Článek 34 bod 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že rozhodnutí vydané v jednom členském státě je v rozporu s unijním právem, neodůvodňuje, aby toto rozhodnutí nebylo uznáno v jiném členském státě z důvodu, že je v rozporu s veřejným pořádkem tohoto státu, pokud uplatňované právní pochybení nepředstavuje zjevné porušení právního pravidla, které je v unijním právním řádu, a tedy v právním řádu členského státu, v němž se o uznání žádá, považováno za zásadní, nebo práva, které je v těchto právních rádech uznáváno za základní. Tak tomu není v případě nesprávného použití takového ustanovení, jako je čl. 5 odst. 3 směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.

Když soud státu, v němž se o uznání žádá, ověřuje, zda mohlo dojít ke zjevnému porušení veřejného pořádku tohoto státu, musí zohlednit skutečnost, že s výhradou zvláštních okolností, jež by využití opravných prostředků v členském státě původu příliš ztížily nebo znemožnily, jsou právní subjekty povinny využít v tomto členském státě všechny dostupné opravné prostředky, aby předem zabránily takovému porušení.

- 2) Článek 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na náklady řízení vynaložené účastníky řízení v rámci žaloby podané v jednom členském státě, která zní na náhradu škody způsobené zabavením zboží v jiném členském státě, jehož cílem bylo předejít porušení práva duševního vlastnictví, když v rámci této žaloby na náhradu škody vyvstává otázka uznání rozhodnutí vydaného v tomto jiném členském státě, ve kterém je konstatována neodůvodněná povaha tohoto zabavení.

(¹) Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Rusal Armenal ZAO, Rada Evropské unie

(Věc C-21/14 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz některých hliníkových fólií pocházejících z Arménie, Brazílie a Číny — Přistoupení Arménské republiky ke Světové obchodní organizaci (WTO) — Článek 2 odst. 7 nařízení (ES) č. 384/96 — Slučitelnost s Dohodou o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT)“

(2015/C 311/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, M. França a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Rusal Armenal ZAO (zástupce: B. Evtimov, avocát), Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert a J.-P. Hix, zmocněnci, ve spolupráci s B. O'Connorem, Solicitor, S. Gubel, advokát)

Vedlejší účastník podporující navrhovatelku: Evropský parlament (zástupci: D. Warin a A. Auersperger Matić, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie *Rusal Armenal v. Rada* (T-512/09, EU:T:2013:571) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl o žalobních důvodech, o nichž nerozhodl.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 61 ze dne 1.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – „ČEZ Razpredelenie Bulgaria“ AD v. Komisia za zashtita ot diskriminatsia

(Věc C-83/14) ⁽¹⁾

„Směrnice 2000/43/ES — Zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ — Městské čtvrti, ve kterých bydlí především osoby romského původu — Umístění elektroměrů na sloupech nadzemního elektrického vedení ve výšce šesti až sedmi metrů — Pojmy ‚přímá diskriminace‘ a ‚nepřímá diskriminace‘ — Důkazní břemeno — Případné odůvodnění — Předcházení manipulacím s elektroměry a neoprávněným odběrům — Proporcionalita — Rozšířená povaha opatření — Urážlivý a stigmatizující účinek tohoto opatření — Směrnice 2006/32/ES a 2009/72/ES — Nemožnost konečného uživatele kontrolovat svou spotřebu elektřiny“

(2015/C 311/09)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „ČEZ Razpredelenie Bulgaria“ AD

Žalovaná: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

za přítomnosti: Anelia Nikolova, Darzhavna Komisia za energiyno i vodno regulirane

Výrok

- 1) Pojem „diskriminace na základě etnického původu“ ve smyslu směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, a zejména článku 1 a čl. 2 odst. 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti původního řízení, kdy jsou všechny elektroměry v městské čtvrti, ve které bydlí převážně osoby romského původu, umístěny na sloupech nadzemního elektrického vedení ve výšce šesti až sedmi metrů, ačkoli v ostatních čtvrtích jsou tyto měřiče umístěny ve výšce méně než dva metry, se uvedený pojem uplatní bez ohledu na to, zda se uvedené kolektivní opatření týká osob, které mají určitý etnický původ, nebo osob, které nemají uvedený původ, ale společně s prvními je s nimi zacházeno méně příznivě nebo jsou specificky znevýhodněny v důsledku tohoto opatření.

- 2) Směrnice 2000/43, a zejména ustanovení jejího čl. 2 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a b), musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které stanoví, že aby bylo možné dospět k závěru, že došlo k přímé či nepřímé diskriminaci na základě rasy nebo etnického původu v oblastech, na které se vztahuje čl. 3 odst. 1 této směrnice, musí méně příznivé zacházení nebo specifické znevýhodnění, na která odkazují uvedená písm. a) a b), spočívat v porušení práv nebo oprávněných zájmů.
- 3) Článek 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/43 musí být vykládán v tom smyslu, že takové opatření, jako je opatření popsané v bodě 1 tohoto výroku, představuje přímou diskriminaci ve smyslu tohoto ustanovení, ukáže-li se, že uvedené opatření bylo zavedeno nebo zachováno z důvodů souvisejících s etnickým původem společným pro většinu obyvatel dotyčné čtvrti, což má posoudit předkládající soud s ohledem na veškeré relevantní okolnosti věci, jakož i pravidla týkající se obrácení důkazního břemene, jež jsou uvedena v čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice.
- 4) Článek 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/43 musí být vykládán v tom smyslu, že:
- toto ustanovení brání vnitrostátnímu ustanovení, které stanoví, že aby existovala nepřímá diskriminace na základě rasy nebo etnického původu, ke specifickému znevýhodnění musí dojít z důvodů souvisejících s rasou nebo etnickým původem;
 - pojmem „navenek neutrální“ předpis, kritérium nebo zvyklost ve smyslu uvedeného ustanovení se rozumí předpis, kritérium nebo zvyklost, které jsou formulovány a uplatňovány zdánlivě neutrálně, tj. s ohledem na faktory, které se liší od chráněné vlastnosti a nejsou této vlastnosti rovnocenné;
 - pojem „[specifické] znevýhodnění“ ve smyslu téhož ustanovení neoznačuje závažný, zjevný nebo zvláště významný případ nerovnosti, ale znamená, že z důvodu dotčeného předpisu, kritéria nebo zvyklosti jsou specificky znevýhodněny osoby určité rasy nebo etnického původu;
 - za předpokladu, že by takové opatření, jako je opatření popsané v bodě 1 tohoto výroku, nepředstavovalo přímou diskriminaci ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. a) uvedené směrnice, může takové opatření v zásadě představovat navenek neutrální praxi specificky znevýhodňující osoby určitého etnického původu v porovnání s jinými osobami ve smyslu uvedeného čl. 2 odst. 2 písm. b);
 - takové opatření by mohlo být objektivně odůvodněno snahou zajistit bezpečnost elektrické sítě a řádnou evidenci spotřebované elektřiny pouze za podmínky, že uvedené opatření nepřekračuje meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení těchto legitimních cílů, a že způsobené nepříznivé následky nejsou nepřiměřené vzhledem k uvedeným cílům. Tak tomu není tehdy, je-li zjištěno, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, že existují jiné přiměřené a méně omezující prostředky umožňující dosáhnout uvedených cílů, nebo že při neexistenci takových jiných prostředků uvedené opatření nadměrně zasahuje do oprávněného zájmu konečných uživatelů elektřiny, kteří bydlí v dotyčné čtvrti, jež je obydlena především osobami romského původu, na tom, aby měli přístup k dodávkám elektřiny za podmínek, které nemají urážlivý nebo stigmatizující účinek a které jim umožní pravidelně kontrolovat jejich spotřebu elektřiny.

(¹) Úř. věst. C 142, 12.5.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Republika Slovinsko

(Věc C-140/14) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2008/98/ES a 1999/31/ES — Prevence a odstraňování skládek výkopové zeminy a dalších odpadů — Ukládání na skládky odpadů — Nepřijetí opatření za účelem odstranění a uložení těchto odpadů — Uplatnění právních prostředků před soudem“

(2015/C 311/10)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Sanfrutos Cano a M. Žebre, zmocněnci)

Žalovaná: Republika Slovinsko (zástupce: J. Morela, zmocněnec)

Výrok

1) Republika Slovinsko

- tím, že povolila uložení výkopové zeminy na parcele č. 115/1 v obci Teharje (Bukovžlak), aniž se ujistila, že na tuto skládku nebyl dříve či současně připuštěn jiný odpad, a jelikož tedy nebylo přijato žádné opatření, aby z této skládky byly odstraněny odpady, na které se vydané povolení nevztahuje, musela být uvedená skládka považována za nedovolenou skládku nesplňující podmínky a požadavky stanovené jednak v článku 13 a čl. 36 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic a jednak v čl. 5 odst. 3 písm. e), článku 6 ve spojení s rozhodnutím Rady 2003/33/ES ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví kritéria a postupy pro přijímání odpadů na skládky podle článku 16 a přílohy II směrnice 1999/31/ES, v člancích 7 až 9, 11 a 12 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů a v jejích přílohách I až III, a
- tím, že nepřijala od dubna 2009 dostatečná opatření k zamezení a následnému odstranění skládky výkopové zeminy spadající pod položky odpadů 17 05 06 (vytěžená hlušina nevedená pod položkou 17 05 05) a 17 05 05 (vytěžená hlušina obsahující nebezpečné látky) v místě výstavby obecní infrastruktury pro obchodní zónu Gaberje-jih, takže tato skládka musela být rovněž považována za nedovolenou skládku nesplňující výše uvedená ustanovení směrnic 1999/31 a 2008/98 a články 12, 15 a 17 posledně uvedené směrnice,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze všech těchto ustanovení.

2) Republice Slovinsko se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 16.6.2014.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise
v. Bulharská republika**

(Věc C-145/14) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 1999/31/ES — Článek 14 — Skládky odpadů — Odpady neklasifikované jako nebezpečné — Stávající skládky, které neodpovídají požadavkům“

(2015/C 311/11)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Petrova a E. Sanfrutos Cano, zmocněnci)

Žalovaná: Bulharská republika (zástupci: E. Petranova a D. Drambozova, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Bulharská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby od 16. července 2009 byly skládky odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné existující na jejím území nadále provozovány, pouze pokud splňují požadavky směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, nesplnila povinnosti, které jí přísluší podle čl. 14 písm. a) až c) uvedené směrnice.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise a Bulharská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 159, 26.5.2014.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Landgericht Köln – Německo) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH
v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG**

(Věc C-369/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Odpadní elektrická a elektronická zařízení — Směrnice 2002/96/ES — Článek 2 odst. 1 a čl. 3 písm. a), jakož i přílohy I A a I B — Směrnice 2012/19/EU — Článek 2 odst. 1 písm. a), čl. 2 odst. 3 písm. b) a čl. 3 odst. 1 písm. a) a b), jakož i přílohy I a II — Pojmy ‚elektrické a elektronické přístroje a zařízení‘ a ‚elektrické a elektronické nářadí‘ — Pohony garážových vrat“

(2015/C 311/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Žalovaná: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Výrok

Článek 2 odst. 1 a čl. 3 písm. a), jakož i přílohy I A bod 6 a I B bod 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ), a čl. 2 odst. 1 písm. a) a čl. 2 odst. 3 písm. b) a čl. 3 odst. 1 písm. a) a b), jakož i příloha I bod 6 a příloha II bod 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) musí být vykládány v tom smyslu, že pohony garážových vrat, jako jsou ty, o které se jedná v původním řízení, které fungují díky napájení elektrickým proudem o napětí přibližně 220 V až 240 V, jsou určeny k tomu, aby společně s garážovými vraty tvořily součást vybavení staveb, a mohou být kdykoli odmontovány, opět namontovány nebo dodatečně namontovány ke zmíněnému vybavení, spadají do oblasti působnosti směrnice 2002/96/ES a směrnice 2012/19/ES v průběhu přechodného období stanoveného v čl. 2 odst. 1 písm. a) posledně uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 439, 8. 12. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-468/14) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/37/ES — Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových výrobků — Článek 2 bod 4 a článek 8 — Zákaz uvedení tabákových výrobků pro orální užití na trh — Sypaný ‚snus‘ (tabák určený k sání)“

(2015/C 311/13)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: C. Cattabriga a M. Clausen, zmocněnkyně)

Žalované: Dánské království (zástupci: C. Thorning a M. Wolff, zmocněnci)

Výrok

- 1) Tím, že Dánské království nadále povolovalo prodej sypaného „snusu“ (tabáku určeného k sání), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 2 bodu 4, ve spojení s článkem 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/37/ES ze dne 5. června 2001 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových výrobků.
- 2) Dánskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 439, 8.12.2014

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 16. července 2015 – Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-485/14) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Články 63 TFUE a 40 Dohody o EHP — Daň z bezúplatného převodu — Osvobození — Odkazy a dary — Rozdíl v zacházení — Subjekty nacházející se v jiném členském státě — Neexistence dvoustranné daňové dohody“

(2015/C 311/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a W. Roels, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: D. Colas a J.-S. Pilczer, zmocněnci)

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že dary a odkazy ve prospěch veřejných nebo veřejně prospěšných subjektů osvobodila od daně z bezúplatného převodu výlučně tehdy, jsou-li uvedené subjekty usazeny ve Francii nebo v jiném členském státě Evropské unie či státě, jenž je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 a uzavřel s Francií dvoustrannou dohodu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 63 SFEU a článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12.1.2015.

Žádost o posudek podaná Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU

(Posudek 3/15)

(2015/C 311/15)

Jednací jazyk: všechny úřední jazyky

Žadatelka

Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, B. Hartmann, J. Samnadda, zmocněnci)

Otázka položená Soudnímu dvoru

Má Evropská unie výlučnou pravomoc uzavřít Marrákešskou smlouvu o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým a zrakově postiženým osobám či osobám s jinými poruchami čtení tištěného textu?

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. prosince 2014 společností Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 16. října 2014 ve věci T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-579/14 P)

(2015/C 311/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (zástupce: C. Weil, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Usnesením ze dne 4. června 2015 zamítl Soudní dvůr (šestý senát) kasační opravný prostředek a uložil společnosti Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG náhradu nákladů řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2014 Bharat Heavy Electricals Ltd proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 21. října 2014 ve věci T-374/14: Bharat Heavy Electricals Ltd v. Evropská komise

(Věc C-602/14 P)

(2015/C 311/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bharat Heavy Electricals Ltd (zástupce: A. Mc Donagh, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 4. června 2015 Soudní dvůr (šestý senát) zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že společnost Bharat Heavy Electricals Ltd ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. ledna 2015 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 25. listopadu 2014 ve věci T-556/12, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) v. Royalton Overseas Ltd

(Věc C-36/15 P)

(2015/C 311/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Royalton Overseas Ltd, S.C. Romarose Invest Srl

Usnesením Soudního dvora ze dne 29. dubna 2015 byla věc vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. března 2015 Mohammadem Makhloufem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 21. ledna 2015 ve věci T-509/11, Makhlouf v. Rada

(Věc C-136/15 P)

(2015/C 311/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Mohammad Makhlouf (zástupce: G. Karouni, avocat)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit napadený rozsudek,

- prohlásit rozhodnutí a nařízení Rady Evropské unie uvedené v projednávaném návrhu za neplatné v rozsahu, v němž se týkají navrhovatele,
- uložit Radě náhradu nákladů řízení navrhovatele, které vznikly v řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního návrhatele uvádí jediný důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se dopustil Tribunál při použití pravidel týkajících se povinnosti Rady.

Konkrétněji navrhovatel Tribunálu vytýká, že vycházel z odůvodnění Rady, které bylo neúplné a nekonkrétní, což mu neumožnilo identifikovat specifické a konkrétní důvody jeho zapsání na seznam. V důsledku toho si navrhovatel nemohl zajistit přiměřenou obhajobu, jelikož neměl vědomost o skutku, který se mu vytýká a který spočívá v represích proti demonstrantům, poskytování podpory režimu nebo i využívání režimu.

Navíc Tribunál zjevně zkreslil svou povinnost uvést odůvodnění, neboť se snažil zmírnit nečinnost Rady tím, že nesprávně a poprvé ve svém rozsudku uvedl skutečnost, že navrhovatel „má prospěch z politiky režimu“.

Skutečnost, že v odůvodnění Rady není jasně a přesně uvedeno, jaký skutek vedoucí k omezujícímu opatření se navrhovateli klade za vinu, vážným způsobem zasahla do výkonu práva navrhovatele na obhajobu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. května 2015 Robertem Aubineauem a dalšími proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 18. března 2015 ve věcech T-195/11, T-458/11, T-448/12 a T-41/13, Cahier a další v. Rada a Komise

(Věc C-227/15 P)

(2015/C 311/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Robert Aubineau a další (zástupce: Ch.-E. Gudin, advokát)

Další účastnice řízení: Rada, Komise, Francie

Návrhová žádání

- zrušit rozsudek, který odmítá uznat, že je výrobcům-palíčům zakázáno, aby sami destilovali své víno vyrobené nad rámec běžně vinifikovaného množství, a to pod záminkou, že mohli žádat o schválení, a stát se tak palírnami dřívě.
- zrušit rozsudek, který odmítá uznat diskriminační povahu nařízení (ES) č. 1623/2000⁽¹⁾, které výrobcům pálenek nepřiznává stejná práva.
- zrušit rozsudek, který odmítá uznat vadné jednání a odpovědnost orgánů, které zavedly právní úpravu, jež je v případě, že se vyskytuje v rámci společné organizace trhu, tak jako v projednávané věci, neslučitelná se zásadou zákazu diskriminace, která je jako obecná zásada unijního práva vyjádřena v judikatuře Soudního dvora a v článku 40 SFEU.

- zrušit rozsudek, který odmítá uznat újmu, jež navrhovatelům vznikla na základě nařízení, které lze vyložit dvojitým způsobem a které vedlo všechny vnitrostátní soudy k tomu, aby navrhovatele přísně sankcionovaly. Tento dvojitý možný výklad je přímým důsledkem znění nařízení, za které je odpovědný jeho autor, jímž je v projednávaném případě Komise.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňují navrhovatelé čtyři důvody.

Zaprvé navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek, kterým Tribunál odmítl uznat diskriminační povahu nařízení č. 1623/2000, které výrobcům pálenek nepřiznává stejná práva.

Zadruhé se navrhovatelé domnívají, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když odmítl uznat vadné jednání a odpovědnost orgánů, které zavedly a vyložily právní úpravu, jež je v případě, že se vyskytuje v rámci společné organizace trhu, tak jako v projednávané věci, neslučitelná se zásadou zákazu diskriminace, která je jako obecná zásada unijního práva vyjádřena v judikatuře Soudního dvora a v článku 40 SFEU.

Zatřetí navrhovatelé Tribunálu vytýkají, že neuznal újmu, která jim byla způsobena. Dvojitý možný výklad nařízení č. 1623/2000 vedl vnitrostátní soudy k tomu, aby navrhovatele přísně sankcionovaly, a tato protiprávnost je tudíž samotnou příčinou vzniklé újmy.

A nakonec navrhovatelé Tribunálu vytýkají, že nesprávně vyložil smysl a působnost článku 65 nařízení, který ve vztahu k výrobcům, jenž disponují vlastním destilačním zařízením a mají v úmyslu provádět povinnou destilaci z vlastních přebytků nad rámec běžně vinifikovaného množství, stanoví zvláštní formální požadavky.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1623/2000 ze dne 25. července 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1493/1999 o společné organizaci trhu s vínem, jež se týkají mechanismů trhu (Úř. věst. L 194, s. 45; Zvl. vyd. 03/30, s. 182).

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. května 2015 Emsibeth SpA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 26. března 2015 ve věci T-596/13, Emsibeth v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-251/15 P)

(2015/C 311/21)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Emsibeth SpA (zástupce: A. Arpaia, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit napadený rozsudek (rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 26. března 2015, věc T-596/13),

- rozhodnout ve věci samé,
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka namítá porušení nebo nesprávné uplatnění čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾. Konkrétně namítá, že rozsudek se nejeví být přijatelný z hlediska kritérií použitých Tribunálem k posouzení pojmů i) relevantní veřejnost, totožnost nebo podobnost ii) výrobků a iii) ochranných známek, jakož i iv) existence nebezpečí záměny obou ochranných známek.

- i) Napadený rozsudek Tribunálu je zřejmě nekonzistentní zejména v tom smyslu, že ačkoli považoval průměrného spotřebitele – definovaného jako relevantní veřejnost – za „běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného“, pokud jde však o konkrétní posouzení skutečné schopnosti tohoto spotřebitele rozeznat dvě zjevně odlišné ochranné známky, považuje tohoto spotřebitele za naprosto povrchní subjekt, který není schopen autonomně provést posouzení s nízkým stupněm obtížnosti.
- ii) Napadený rozsudek je zřejmě v rozporu s unijní judikaturou, podle které je při posouzení podobnosti mezi výrobky třeba zohlednit všechny relevantní faktory týkající se těchto výrobků, včetně jejich povahy, účelu, jejich užívání a jejich konkurenčního nebo komplementárního charakteru, jakož i jejich distribuční kanály. Tribunál při posouzení projednávané věci ve skutečnosti nezohlednil žádný z výše uvedených faktorů, neboť se omezil na zjištění, že přípravky pro barvení a odbarvování vlasů jsou „zahrnuty“ do kosmetických přípravků, a že tudíž tyto výrobky musí být považovány za totožné.
- iii) Rozsudek Tribunálu je stížen vadou v té části, v níž při srovnání slovní ochranné známky s kombinovanou ochrannou známkou nepřisoudil dostatečný význam obrazovým prvkům druhé ochranné známky, jež se v první ochranné známce nevyskytují a jež jsou způsobitelné odlišit obě označení, neboť se při svém posouzení omezil na pouhé srovnání slovních prvků.

Napadený rozsudek mimoto nesprávně vyloučil ze srovnání první slovo starší ochranné známky (Mc) a neshledal, že tato předpona je v případě, že je umístěna před jménem, a z důvodu jejího širokého rozšíření obvykle považována za příjmení skotského původu, a tudíž vyslovována v angličtině celou relevantní veřejností a nikoli pouze její anglo-saskou částí.

- iv) Napadený rozsudek je stížen vadou v části, v níž navzdory četným odlišnostem mezi srovnávanými ochrannými známkami shledal nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. června 2015 Sea Handling SpA, v likvidaci, nyní Sea Handling SpA, proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 25. března 2015 ve věci T-456/13, Sea Handling v. Komise

(Věc C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sea Handling SpA, v likvidaci, nyní Sea Handling SpA (zástupci: B. Nascimbene a M. Merola, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 25. března 2015 ve věci T-455/13;
- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 12. června 2013, Ref. Ares (2013)2028929 o zamítnutí žádosti SEA Handling o získání přístupu k některým dokumentům týkajícím se řízení v oblasti státních podpor SA. 21420 – Itálie v. SEA Handling;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První žalobní důvod: nesprávné právní posouzení, rozporuplnost a nedostatečné odůvodnění napadeného rozsudku při posouzení výjimky týkající se ochrany cílů vyšetřování obsažené v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že Komise oprávněně uplatnila obecnou domněnku důvěrnosti v případě žádosti o přístup týkající se konkrétních dokumentů. Výklad výjimky týkající se ochrany cílů vyšetřování podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001, který přijal Tribunál, zavádí omezení práva na přístup k dokumentům, jenž je a) nepřiměřený ve vztahu k cílům sledovaným článkem 4 nařízení č. 1049/2001 a b) nedostatečně odůvodněný.

V první části tohoto důvodu navrhovatelka tvrdí, že Tribunál nemůže Komisi dovolit, aby namítala obecnou domněnku proti žádosti o přístup k dokumentům v řízení v oblasti státních podpor, která přesně a podrobně identifikuje požadované dokumenty. A to tím spíše, že v takovém kontextu, jako je i ten v projednávané věci, jenž vykazuje politováníhodná procesní porušení na straně Komise, by tento krok vedl k přeměně obecné domněnky důvěrnosti na nevyvratitelnou domněnku, bez možnosti napadnout ji ze strany osoby, která žádá o přístup k dokumentům, v rozporu s rozsahem článku 4 nařízení č. 1049/2001.

Ve druhé části tohoto důvodu navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek není řádně odůvodněn, jelikož neuvádí, z jakých důvodů Tribunál považuje za možné použití právní zásady zakotvené v rozsudku Soudního dvora ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07P, EU:C:2010:376, na případy týkající se žádosti o přístup nikoli k celému spisu, ale k jednotlivým přesně označeným dokumentům.

2. Druhý žalobní důvod: nesprávné právní posouzení učiněné v napadeném rozsudku v části, v níž vylučuje možnost částečného přístupu k dokumentům.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že použití obecné domněnky bylo důvodem k odepření zveřejnění požadovaných dokumentů a opravňovalo Komisi k tomu, aby neposkytla částečný přístup k těmto dokumentům. V projednávané věci nebyly splněny podmínky, které v minulosti vedly Soudní dvůr k odepření částečného přístupu k dokumentům, na něž se vztahovaly obecné domněnky důvěrnosti, a Komise tedy nemohla oprávněně odepřít částečný přístup z jediného důvodu, že dokumenty byly součástí správního spisu v řízení o přezkumu státních podpor.

3. Třetí žalobní důvod: nesprávné právní posouzení učiněné v napadeném rozsudku v části, v níž Tribunál nesplnil svou povinnost přezkoumat dokumenty, ke kterým byl odepřen přístup.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesplnil svou povinnost přezkoumat dokumenty, ke kterým byl odepřen přístup, jelikož měl za to, že může zkoumat postup Komise bez toho, že by dotčené dokumenty prohlédl.

4. Čtvrtý žalobní důvod: rozporuplnost a nesprávné právní posouzení v části, v níž Tribunál nepřiznal příslušnou důležitost procesním náležitostem, jež nastaly při přijetí napadeného rozhodnutí.

Napadený rozsudek je dotčen nesprávným právním posouzením v části, v níž popírá, že procesní vady, jichž se dopustila Komise, měly dopad na způsobilost navrhovatelky přednést své stanovisko ohledně domněnky důvěrnosti v projednávané věci. Tribunál nepřihlédl k tomu, že dotčené vady porušily procesní práva navrhovatelky, čímž přeměnily obecnou domněnku o zásahu do vyšetřování, což je relativní domněnka, na nevyvratitelnou domněnku.

5. Pátý žalobní důvod: nesprávné právní posouzení v části, v níž Tribunál odmítl existenci vyššího veřejného zájmu.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že tvrdil, že neexistuje vyšší veřejný zájem, který by bylo možno namítat proti výjimkám stanoveným v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, aniž by zohlednil argumenty, jež k této otázce vznesla navrhovatelka.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polsko) dne
17. června 2015 – Edyta Mikołajczyk v. Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki**

(Věc C-294/15)

(2015/C 311/23)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Edyta Mikołajczyk

Odpůrci: Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

Předběžné otázky

- 1) Spadají věci týkající prohlášení manželství za neplatné po smrti jednoho z manželů do oblasti působnosti nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 ⁽¹⁾?
- 2) Je-li odpověď na první otázku kladná: Spadají do rozsahu působnosti výše uvedeného nařízení věci týkající se prohlášení manželství za neplatné, které byly zahájeny na návrh jiné osoby než jednoho z manželů?

- 3) Je-li odpověď na druhou otázku kladná: Může být příslušnost soudu ve věcech týkajících se prohlášení manželství za neplatné, které byly zahájeny na návrh jiné osoby než jednoho z manželů, založena na kritériích uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) páté a šesté odrážce uvedeného nařízení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/006, s. 243.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasio Teismo (Litva) dne 18. června 2015 – UAB „Borta“ v. VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

(Věc C-298/15)

(2015/C 311/24)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasio Teismo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: UAB „Borta“

Odpůrce: VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

Předběžné otázky

- 1) Je třeba ustanovení článků 37, 38, 53 a 54 směrnice 2004/17 ⁽¹⁾ chápat a vykládat, ať už společně či samostatně (ale bez omezení na uvedená ustanovení), v tom smyslu, že:
- a) brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že má-li být zakázka na stavební práce zadána subdodavatelům, musí nicméně hlavní část prací určenou veřejným zadavatelem provést sám dodavatel?
 - b) brání použití takového systému kumulace odborných schopností dodavatelů stanoveného v zadávací dokumentaci, jaký určil veřejný zadavatel v napadeném ustanovení zadávacích podmínek, v jehož rámci musí podíl odborných schopností příslušného hospodářského subjektu (partnera ve společném podniku) odpovídat podílu konkrétních prací, které bude daný subjekt skutečně provádět v rámci dané veřejné zakázky?
- 2) Je třeba ustanovení článků 10, 46 a 47 směrnice 2004/17 chápat a vykládat, ať už společně či samostatně (ale bez omezení na uvedená ustanovení), v tom smyslu, že:
- a) není v rozporu se zásadou rovného zacházení s dodavateli a zásadou transparentnosti, pokud veřejný zadavatel:
 - předem v zadávací dokumentaci stanoví obecnou možnost kumulace odborných schopností dodavatelů, ale nestanoví režim pro využití této možnosti;
 - následně v rámci postupu zadávání veřejné zakázky vymezí podrobněji požadavky pro posouzení kvalifikace dodavatelů v tom smyslu, že stanoví určitá omezení kumulace odborných schopností dodavatelů;
 - vzhledem k tomuto podrobnějšímu vymezení obsahu požadavků na kvalifikaci prodlouží lhůtu pro podávání nabídek a uvedené prodloužení zveřejní v Úředním věstníku?

- b) omezení možnosti kumulace schopností dodavatelů nemusí být předem přesně stanoveno, pokud je takové omezení předvídatelné a odůvodnitelné s ohledem na konkrétní povahu činnosti veřejného zadavatele a zvláštní aspekty veřejné zakázky?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 19).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Okręgowy w Łodzi (Polsko) dne 22. června 2015 – trestní řízení proti G. M. a M. S.

(Věc C-303/15)

(2015/C 311/25)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Łodzi

Účastníci původního řízení

G. M. a M. S.

Předběžná otázka

Lze článek 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že v případě nesdělení předpisů, které jsou kvalifikovány jako technické předpisy, je možné rozlišovat mezi následky tak, že v případě předpisů týkajících se svobod, které nepodléhají omezením podle článku 36 Smlouvy o fungování Evropské unie, musí být následkem nesdělení to, že tyto předpisy nelze uplatnit v určitém řízení, zatímco v případě předpisů týkajících se svobod, které podléhají omezením podle článku 36 Smlouvy, vnitrostátní soud, který je zároveň unijním soudem, může přezkoumat, zda tyto předpisy navzdory nesdělení splňují podmínky článku 36 Smlouvy a mohou být uplatněny?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337.

Žaloba podaná dne 23. června 2015 – Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-306/15)

(2015/C 311/26)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Sanfrutos Cano, L. Nicolae, zmocněnci)

Žalované: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit, že Rumunsko tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech ⁽¹⁾, a každopádně tím, že Komisi o těchto předpisech Komisi neinformovalo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají podle čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice;

- uložit Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 30. září 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 37, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 26. června 2015 – The Queen na žádost Hemminga (podnikajícího pod názvem „Simply Pleasure Ltd“) a dalších v. Westminster City Council

(Věc C-316/15)

(2015/C 311/27)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Hemming, podnikající jako „Simply Pleasure Ltd.“, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatsle Ltd, podnikající jako „Janus“, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd.

Odpůrce: Westminster City Council

Předběžné otázky

Pokud žadatel o udělení nebo obnovení licence pro sexuální podnik musí zaplatit poplatek skládající se ze dvou částí, z nichž jedna souvisí s vyřízením žádosti a je nevratná a druhá souvisí se správou licenčního režimu a je vratná v případě, že je žádost zamítnuta;

- 1) znamená požadavek na zaplacení poplatku zahrnujícího druhou, vratnou část v rámci unijního práva bez dalšího, že odpůrci byli povinni uhradit v souvislosti se svými žádostmi poplatek, jenž byl v rozporu s čl. 13 odst. 2 směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu ⁽¹⁾, neboť překračoval náklady, které vznikly Westminster City Council při zpracování žádosti?

- 2) závisí závěr, že na takový požadavek se musí pohlížet tak, že zahrnuje poplatek – nebo, případně, poplatek překračující náklady, které vznikly Westminster City Council při zpracování žádosti – na dalších okolnostech (a pokud ano, jakých), například:
- a) na existenci důkazu, že platba druhé, vratné části byla spojena nebo by pravděpodobně byla spojena s určitými náklady či ztrátou pro žadatele,
 - b) na velikosti druhé, vratné části a délce doby, po kterou je zadržována před svým vrácením, nebo
 - c) na jakékoli úspoře nákladů, které vznikly Westminster City Council při zpracování žádosti (tedy nevratných nákladů), která je výsledkem požadavku na uhrazení poplatku skládajícího se z obou částí všemi žadateli předem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 376, s. 36.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne
26. června 2015 – X, Staatssecretaris van Financiën**

(Věc C-317/15)

(2015/C 311/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Osoby podávající kasační opravný prostředek: X, Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se používání omezení vůči třetím zemím uvedené v čl. 64 odst. 1 SFEU i na omezení existující v rámci vnitrostátního režimu, jakým je prodloužená lhůta pro dodatečný výměr dotčená ve věci v původním řízení, který se použije rovněž na situace nesouvisející s přímými investicemi, poskytováním finančních služeb či přijímáním cenných papírů na kapitálové trhy?
- 2) Týká se používání omezení pohybu kapitálu ve vztahu k poskytování finančních služeb uvedené v čl. 64 odst. 1 SFEU i omezení, která tak jako prodloužená lhůta pro dodatečný výměr dotčená ve věci v původním řízení nesouvisí s poskytovatelem služeb ani s podmínkami a způsobem jejich poskytování?
- 3) Zahrnuje „pohyb kapitálu zahrnující poskytování finančních služeb“ ve smyslu čl. 64 odst. 1 SFEU rovněž případy, kdy tak jako v projednávaném případě si osoba s bydlištěm v některém členském státu založila účet (cenných papírů) u bankovní instituce mimo unijní území, a je okolnost, zda tato bankovní instituce provádí operace pro držitele účtu, důležitá a, je-li tomu tak, do jaké míry?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itálie) dne 26. června 2015 – Tecnoedi Costruzioni Srl v. Comune di Fossano

(Věc C-318/15)

(2015/C 311/29)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tecnoedi Costruzioni Srl

Žalovaná: Comune di Fossano

Předběžná otázka

Musí být článek 49 a článek 56 Smlouvy o fungování Evropské unie a zásady svobody usazování, volného pohybu služeb, rovného zacházení, zákazu diskriminace a proporcionality vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je současně platná právní úprava v Itálii, stanovená v čl. 122 odst. 9 a čl. 253 odst. 20-a legislativního nařízení č. 163/2006, v oblasti automatického vyloučení mimořádně nízkých nabídek v zadávacích řízeních na zadání veřejných zakázek na stavební práce pod prahovou hodnotou představujících přeshraniční význam?

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. června 2015 společností Polynt SpA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 30. dubna 2015 ve věci T-134/13, Polynt SpA a Sitre Srl v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

(Věc C-323/15 P)

(2015/C 311/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polynt SpA (zástupce: C. Mereu, avocat)

Další účastníci řízení: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Sitre Srl, New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Nizozemské království, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-134/13; a
- zrušil napadené rozhodnutí nebo podpůrně vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o návrhu navrhovatelky na zrušení; a
- uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů tohoto řízení, včetně nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál tím, že zamítl její návrh na zrušení napadeného rozhodnutí, porušil právo Společenství. Navrhovatelka konkrétně tvrdí, že se Tribunál dopustil četných pochybení ve svém odůvodnění a výkladu právního rámce použitelného na situaci navrhovatelky. To vedlo k tomu, že se Tribunál dopustil těchto nesprávných právních posouzení:

- Tribunál uvedl odporující a nesprávná konstatování, pokud jde o potřebu přihlédnout k posouzení rizika podle čl. 57 písm. f) REACH⁽¹⁾, což vedlo k jeho nesprávnému výkladu.
- Tribunál uvedl odporující konstatování a odklonil se od ustálené judikatury, pokud jde o postavení a závažnost pokynů pro výklad pojmu „vzbuzují stejné obavy“ podle čl. 57 písm. f) REACH.
- Nesprávné odvolání se Tribunálu na čl. 60 odst. 2 REACH vedlo k nedostatečnému odůvodnění.
- Tribunál při zamítnutí argumentů týkajících se zaměstnanců a spotřebitelů uplatnil nesprávný právní text, čímž nesprávně použil čl. 57 písm. f) REACH.

Z těchto důvodů navrhovatelka navrhuje zrušit rozsudek Tribunálu ve věci T-134/13 a napadené rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. června 2015 Hitachi Chemical Europe GmbH a Polynt SpA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 30. dubna 2015 ve věci T-135/13, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA a Sitre Srl v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

(Věc C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hitachi Chemical Europe GmbH a Polynt SpA (zástupce: C. Mereu, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Nizozemské království, Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-135/13; a
- zrušil napadené rozhodnutí nebo podpůrně vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o návrhu navrhovatelky na zrušení; a
- uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů tohoto řízení, včetně nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky tvrdí, že Tribunál tím, že zamítl její návrh na zrušení napadeného rozhodnutí, porušil právo Společenství. Navrhovatelky konkrétně tvrdí, že se Tribunál dopustil četných pochybení ve svém odůvodnění a výkladu právního rámce použitelného na situaci navrhovatele. To vedlo k tomu, že se Tribunál dopustil těchto nesprávných právních posouzení:

- Tribunál uvedl odporující a nesprávná konstatování, pokud jde o potřebu přihlédnout k posouzení rizika podle čl. 57 písm. f) REACH⁽¹⁾, což vedlo k jeho nesprávnému výkladu.
- Tribunál uvedl odporující konstatování a odklonil se od ustálené judikatury, pokud jde o postavení a závažnost pokynů pro výklad pojmu „vzbuzují stejné obavy“ podle čl. 57 písm. f) REACH.
- Nesprávné odvolání se Tribunálu na čl. 60 odst. 2 REACH vedlo k nedostatečnému odůvodnění.
- Tribunál při zamítnutí argumentů týkajících se zaměstnanců a spotřebitelů uplatnil nesprávný právní text, čímž nesprávně použil čl. 57 písm. f) REACH.

Z těchto důvodů navrhovatelky navrhují zrušit rozsudek Tribunálu ve věci T-135/13 a napadené rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 1. července 2015 – AS „DNB Banka“ v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-326/15)

(2015/C 311/32)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: AS „DNB Banka“

Další účastník řízení: Valsts ieņēmumu dienests

Předběžné otázky

- 1) Je možné, aby existovalo nezávislé seskupení osob ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. f) směrnice⁽¹⁾, pokud jsou členové tohoto seskupení usazeni v různých členských státech Evropské unie, v nichž bylo toto ustanovení směrnice provedeno tak, že se stanoví různé, vzájemně neslučitelné podmínky?

- 2) Může členský stát omezit nárok osoby povinné k dani na uplatnění osvobození od daně, které je stanoveno v čl. 132 odst. 1 písm. f) směrnice, pokud tato osoba splnila ve svém členském státě všechny podmínky k uplatnění osvobození od daně, ale do vnitrostátních právních rádu členských států ostatních členů tohoto seskupení bylo toto ustanovení provedeno způsobem, který omezuje možnost, aby osoby povinné k dani v jiných členských státech uplatnily ve svém státě příslušné osvobození od daně z přidané hodnoty?
- 3) Je přípustné, aby bylo osvobození od daně stanovené v čl. 132 odst. 1 písm. f) směrnice uplatněno na služby v členském státě příjemce těchto služeb, jenž je osobou povinnou k dani z přidané hodnoty, pokud poskytovatel těchto služeb, který je osobou povinnou k dani z přidané hodnoty, na tyto služby uplatnil v jiném členském státě daň z přidané hodnoty podle běžného režimu, což znamená, že v souladu s článkem 196 směrnice je daň z přidané hodnoty za tyto služby splatná v členském státě příjemce těchto služeb?
- 4) Má se výrazem „nezávislé seskupení osob“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. f) směrnice rozumět samostatná právnická osoba, jejíž existence musí být doložena zvláštní dohodou o zřízení nezávislého seskupení osob?

Pokud bude tato otázka zodpovězena v tom smyslu, že není důvod k tomu považovat nezávislé seskupení osob za samostatný subjekt, má se mít za to, že nezávislé seskupení osob je seskupení vzájemně propojených podniků, které si v rámci své obvyklé hospodářské činnosti navzájem poskytují služby potřebné k provádění jejich obchodních činností, a že lze existenci takového seskupení prokázat uzavřenými smlouvami o službách nebo dokumentací týkající se převodních cen?

- 5) Je členský stát oprávněn omezit nárok osoby povinné k dani uplatnit osvobození od daně z přidané hodnoty, které je stanoveno v čl. 132 odst. 1 písm. f) směrnice, v případě, že tato osoba uplatnila na určité transakce přírůžku podle podmínek stanovených právními předpisy v oblasti přímého zdanění, platnými v členském státě, v němž je tato osoba usazena?
- 6) Je osvobození od daně, které je stanoveno v čl. 132 odst. 1 písm. f) směrnice, použitelné na služby získané ze třetích zemí? Jinými slovy, je možné, aby člen nezávislého seskupení osob ve smyslu výše uvedeného ustanovení směrnice, který poskytuje v rámci tohoto seskupení služby jiným členům tohoto seskupení, byl daňovým poplatníkem třetí země?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 3. července 2015 Francouzskou republikou proti rozsudku
Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 16. dubna 2015 ve věci T-402/12, Carl Schlyter
v. Evropská komise**

(Věc C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Carl Schlyter, Evropská komise, Finská republika, Švédské království

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Francouzská vláda navrhuje, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek vydaný čtvrtým senátem Tribunálu dne 16. dubna 2015 ve věci T-402/12, Carl Schlyter v. Komise, v rozsahu, v němž zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. června 2012, jímž byl v období pozastavení prací odepřen přístup k podrobnému stanovisku Komise k návrhu vyhlášky týkající se obsahu a podmínek předložení ročního výkazu látek v nanočásticovém stavu (2011/673/F), jenž jí byl francouzskými orgány oznámen podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES⁽¹⁾ ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998,
- vrátil věc Tribunálu;
- uložil odpůrcům náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem podaným dne 3. července 2015 francouzská vláda navrhuje, aby Soudní dvůr Evropské unie podle článku 56 Statutu Soudního dvora zrušil rozsudek vydaný čtvrtým senátem Tribunálu dne 16. dubna 2015 ve věci T-402/12, Carl Schlyter v. Komise (dále jen „napadený rozsudek“).

Na podporu svého kasačního opravného prostředku francouzská vláda vznáší jediný důvod kasačního opravného prostředku.

Na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku francouzská vláda uvádí, že Tribunál se několikrát dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o kvalifikaci postupu stanoveného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (dále jen „směrnice 98/34“) a pokud jde o použití výjimky týkající se ochrany cílů vyšetřování podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽²⁾ ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen „nařízení č. 1049/2001“).

Zaprvé francouzská vláda tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že odmítl kvalifikovat postup stanovený směrnicí 98/34 jako vyšetřování ve smyslu čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001.

V tomto ohledu francouzská vláda nejprve uvádí, že se definice poskytnutá Tribunálem v napadeném rozsudku, pokud jde o pojem vyšetřování, neopírá o definici vymezenou nařízením č. 1049/2001, směrnicí 98/34 nebo judikaturou.

Dále navíc tato definice není soudržná s řešením přijatým osmým senátem Tribunálu v rozsudku ze dne 25. září 2014, Spirlea v. Komise, T-306/12. V tomto rozsudku totiž Tribunál uznal, že řízení zvané „EU Pilot“ lze kvalifikovat jako vyšetřování ve smyslu čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001. Podle francouzské vlády přitom cíle a průběh řízení zvaného „EU Pilot“ vykazují značné podobnosti s cíli a průběhem postupu stanoveného směrnicí 98/34.

Konečně pokud by Soudní dvůr převzal definici pojmu vyšetřování podle napadeného rozsudku, má francouzská vláda za to, že postup stanovený směrnicí 98/34 v každém případě odpovídá této definici s přihlédnutím k jeho cílům a průběhu.

Zadruhé má Francouzská vláda nejprve za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že podpůrně dospěl k závěru, že i v případě, že odůvodněné stanovisko vydané Komisí spadá pod vyšetřování ve smyslu čl. 4 odst. 2 třetího pododstavce nařízení č. 1049/2001, zpřístupnění tohoto dokumentu neznamená nutně narušení cíle postupu stanoveného směrnicí 98/34.

V tomto ohledu francouzská vláda tvrdí, že žalobce ani v původní žalobě, ani replice nebo vyjádřeních ke spisům vedlejších účastníků řízení nikdy nevznesl argument, že kdyby postup stanovený směrnicí 98/34 představoval vyšetřování, zpřístupnění napadeného dokumentu by cíl tohoto vyšetřování neohrozilo.

Proto vzhledem k tomu, že Tribunálem podpůrně uplatněný důvod nebyl vznesen žalobcem a že se tento důvod týká legality napadeného rozhodnutí po meritorní stránce, má francouzská vláda za to, že se Tribunál v bodech 84 až 88 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když tento důvod uplatnil z vlastního podnětu.

Dále Tribunál v napadeném rozsudku usoudil, že cílem postupu stanoveného směrnicí 98/34 je zabránit vnitrostátnímu zákonodárci, aby přijal vnitrostátní technický předpis, který vytvoří překážku volnému pohybu zboží nebo volnému pohybu služeb či svobodě usazování poskytovatelů služeb v rámci vnitřního trhu (bod 85 napadeného rozsudku).

Francouzská vláda má přitom za to, že Tribunál vyložil cíl postupu stanoveného směrnicí 98/34 restriktivně.

Francouzská vláda má totiž za to, že postup stanovený směrnicí 98/34 sleduje kromě cíle souladu s vnitrostátními pravidly rovněž cíl týkající se kvality dialogu mezi Komisí a dotčeným členským státem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, s. 37.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, s. 43.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbetsdomstolen (Švédsko) dne 6. července 2015 –
Unionen v. Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB**

(Věc C-336/15)

(2015/C 311/34)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Arbetsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Unionen

Žalovaní: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

Předběžná otázka

Je slučitelné se směrnicí o převodech podniků⁽¹⁾, pokud po uplynutí jednoho roku od převodu podniku při uplatnění ustanovení kolektivní smlouvy nabyvatele, podle něhož v případě, kdy je podmínkou pro prodloužení výpovědní doby dosažení určitého počtu let odpracovaných nepřetržitě u jediného zaměstnavatele, není zohledněn počet let odpracovaných u převodce, pokud dotčení zaměstnanci měli podle totožného ustanovení kolektivní smlouvy, která platila u převodce, nárok na zohlednění takových odpracovaných let?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 2001 L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgie) dne 7. července 2015 – Luc Vanderborght v. Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

(Věc C-339/15)

(2015/C 311/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci původního řízení

Obviněný: Luc Vanderborght

Další účastník řízení: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

Předběžné otázky

- 1) Musí být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES⁽¹⁾ ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách společností vůči spotřebitelům na vnitřním trhu vykládána tak, že brání vnitrostátním právním předpisům, jako je článek 1 zákona dne 15. dubna 1958 o reklamě v oblasti zubolékařské péče, které absolutně zakazují jakoukoliv reklamu na péči o ústa a zuby, bez ohledu na jejího původce?
- 2) Musí být zákaz reklamy na péči o ústa a zuby považován za „ustanovení týkající se zdravotní nezávadnosti a bezpečnosti produktů“ ve smyslu čl. 3 odst. 3 směrnice 2005/29/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách společností vůči spotřebitelům na vnitřním trhu?
- 3) Musí být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách společností vůči spotřebitelům na vnitřním trhu vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, jako je článek 8d královské vyhlášky ze dne 1. června 1934 upravující provozování zubního lékařství, v němž je zevrubně popsáno, jakým požadavkům na diskrétnost musí odpovídat vývěsní štít ordinace zubního lékaře?

- 4) Musí být směrnice 2000/31/ES⁽²⁾ Evropského parlamentu a Rady ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu předpisu, jako je článek 1 zákona dne 15. dubna 1958 o reklamě v oblasti zubolékařské péče, který absolutně zakazuje jakoukoliv reklamu na péči o ústa a zuby, bez ohledu na jejího původce, včetně reklamy provozované elektronicky (webové stránky)?
- 5) Jak je třeba vykládat pojem „služby informační společnosti“, jak je definován v čl. 2 písm. a) směrnice 2000/31/ES, který odkazuje na čl. 1 odst. 2 směrnice 98/34/ES⁽³⁾ ve znění směrnice 98/48/ES⁽⁴⁾?
- 6) Musí být články 49 a 56 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která k ochraně veřejného zdraví ukládá úplný zákaz reklamy na zubolékařskou péči?

-
- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399.
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/02 s. 337.
- ⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, kterou se mění směrnice 98/34/ES o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 217, s. 18 Zvl. vyd. 13/21 s. 8).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 8. července 2015 – J. Klinkenberg v. Minister van Infrastructuur en Milieu

(Věc C-343/15)

(2015/C 311/36)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: J. Klinkenberg

Odpůrce: Minister van Infrastructuur en Milieu

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 1 směrnice 1999/63/ES⁽¹⁾ a § 1 odst. 1 přílohy („Evropská dohoda o úpravě pracovní doby námořníků“) vykládán v tom smyslu, že tato směrnice a tato dohoda se vztahují na zaměstnance, který vykonává pracovní činnosti ve službách Státního rejdařství a je členem posádky plavidla, které provádí kontroly rybolovu?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Musí být článek 2 směrnice 89/391/EHS⁽²⁾, čl. 1 odst. 3 a čl. 2 body 1 a 2 směrnice 93/104/ES⁽³⁾, jakož i čl. 1 odst. 3 a čl. 2 body 1 a 2 směrnice 2003/88⁽⁴⁾, vykládány v tom smyslu, že se na zaměstnance uvedeného v první otázce vztahují směrnice 93/104/ES a 2003/88/ES?

- 3) Musí být články 3, 5 a 6 směrnice 93/104/ES a články 3, 5 a 6 směrnice 2003/88/ES vykládány v tom smyslu, že odporují právní úpravě členského státu, podle níž hodiny, kdy zaměstnanec, uvedený v první otázce, během plavby nevykonává sice žádnou pracovní činnost, je nicméně povinen být připraven na zavolání vykonávat činnosti za účelem odstranění poruch ve strojně, mají být považovány za dobu odpočinku?
- 4) Musí být články 3, 5 a 6 směrnice 93/104/ES a články 3, 5 a 6 směrnice 2003/88/ES vykládány v tom smyslu, že odporují právní úpravě členského státu, podle níž hodiny, kdy zaměstnanec uvedený v první otázce během plavby nevykonává sice žádnou pracovní činnost, nicméně na pokyn kapitána, pokud je to nezbytné s ohledem na bezprostřední bezpečnost lodi, osob na její palubě, náklad nebo životní prostředí nebo v souvislosti s poskytováním pomoci jiným lodím či osobám v nouzi, je k vykonávání příslušných činností povinen, mají být považovány za dobu odpočinku?

- ⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (Federation of Transport Workers' Unions in the European Union FST) – Příloha: „Evropská dohoda o úpravě pracovní doby námořníků“ (Úř. věst. L 167, s. 33; Zvl. vyd. 05/03, s. 363).
- ⁽²⁾ Směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 349).
- ⁽³⁾ Směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 307, s. 18; Zvl. vyd. 05/02, s. 197).
- ⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Appeal Commissioners (Irsko) dne 6. července 2015 – National Roads Authority v. The Revenue Commissioners

(Věc C-344/15)

(2015/C 311/37)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Appeal Commissioners

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: National Roads Authority

Odpůrci: The Revenue Commissioners

Předběžné otázky

- 1) Pokud veřejnoprávní subjekt vykonává činnost spočívající v poskytování přístupu k silnici zpoplatněné mýtem a pokud se v daném členském státě vyskytují soukromé subjekty, které vybírají mýto na různých zpoplatněných silnicích na základě dohody s dotčeným veřejnoprávním subjektem podle vnitrostátních právních předpisů, musí být druhý pododstavec čl. 13 [odst. 1] směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že dotčený veřejnoprávní subjekt je nutné považovat za konkurující dotčeným soukromým provozovatelům, a že pokud by s tímto veřejnoprávním subjektem nebylo zacházeno jako s osobou povinnou k dani, je nutné mít za to, že by to vedlo k výraznému narušení hospodářské soutěže bez ohledu na skutečnost, že a) neexistuje a nemůže existovat žádná skutečná hospodářská soutěž mezi daným veřejnoprávním subjektem a dotčenými soukromými provozovateli a b) neexistuje žádný důkaz o jakékoli reálné možnosti, že by jakýkoli soukromý provozovatel mohl vstoupit na trh za účelem výstavby a provozu zpoplatněné silnice, která by konkurovala zpoplatněné silnici provozované veřejnoprávním subjektem?

- 2) Pokud se žádná domněnka neuplatní, jaké úkony je potřeba provést za účelem určení, zda došlo k výraznému narušení hospodářské soutěže ve smyslu druhého pododstavce čl. 13 [odst. 1] směrnice Rady 2006/112/ES?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. července 2015 Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. dubna 2015 ve věci T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) v. Rada Evropské unie

(Věc C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (zástupci: B. Evtimov, advokát, D. O'Keeffe, Solicitor)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise, Euroalliages

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu;
- sám vydal konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje;
- podpůrně, vrátil věc zpět Tribunálu k novému rozhodnutí;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení;
- uložil vedlejším účastníkům řízení náhradu vlastních nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky tvrdí, že Tribunál v rámci posouzení jejich žalobních důvodů ve svém rozsudku porušil unijní právo v následujících ohledech:

- v prvním důvodu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál provedl nesprávný výklad čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾ (dále jen „základní antidumpingové nařízení“) a dopustil se nesprávného právního posouzení, když odmítl žalobní důvod v řízení v prvním stupni, podle něhož čl. 11 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a v něm uvedený odkaz na článek 2 základního antidumpingového nařízení v případě všech prozatímních přezkumů dumpingu vyžaduje, aby orgány vypočetly dumpingové rozpětí, čímž Tribunál porušil rovněž právní zásady řádné správy, transparentnosti a právní jistoty.

— v druhém důvodu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál provedl nesprávný výklad odůvodnění Tribunálu v jeho rozsudku ve věci T-143/06, MTZ Polyfilms v. Rada Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství; Úř. věst. L 343, s. 51.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itálie) dne 10. července 2015 – trestní řízení proti: Lucianovi Baldetti

(Věc C-350/15)

(2015/C 311/39)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Účastník původního řízení

Luciano Baldetti

Předběžná otázka

Je ve smyslu článku 4 [Protokolu č. 7 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod] a článku 50 [Listiny základních práv Evropské unie] v souladu s unijním právem takové ustanovení, jako je článek 10b legislativního nařízení č. 74/00 v rozsahu, v němž dovoluje posouzení trestní odpovědnosti osoby, jejíž odpovědnost pro tentýž skutek (nezaplacení DPH) již byla s konečnou platností určena daňovou správou dotyčného státu v tom smyslu, že jí byla uložena správní sankce ve výši 30 % nezaplacené částky?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 14. července 2015 – Ilves Jakelu Oy

(Věc C-368/15)

(2015/C 311/40)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Ilves Jakelu Oy

Další účastník řízení: Ministerstvo pro dopravu a komunikace

Předběžné otázky

- 1) Je třeba při výkladu článku 9 poštovní směrnice 97/67/ES⁽¹⁾ ve znění směrnic 2002/39/ES⁽²⁾ a 2008/6/ES⁽³⁾ považovat doručování poštovních zásilek smluvních zákazníků za službu, která nespadá do oblasti všeobecných služeb, ve smyslu odst. 1 tohoto ustanovení nebo za službu, která je součástí všeobecných služeb ve smyslu odst. 2, pokud poštovní podnik sjednává podmínky doručení se svými zákazníky a účtuje zákazníkům zvlášť sjednaný poplatek?
- 2) Jedná-li se u výše uvedeného doručování poštovních zásilek smluvních zákazníků o službu, která nespadá do oblasti všeobecných služeb, je pak třeba vykládat čl. 9 odst. 1 a čl. 2 bod 14 v tom smyslu, že nabízení takových poštovních služeb může být za okolností, jako jsou okolnosti původního řízení, vázáno na jednotlivé oprávnění, jak je stanoveno v poštovním zákoně?
- 3) Jedná-li se u výše uvedeného doručování poštovních zásilek smluvních zákazníků o službu, která nespadá do oblasti všeobecných služeb, je pak třeba vykládat čl. 9 odst. 1 v tom smyslu, že oprávnění, které se týká těchto služeb, může být vázáno pouze na uložení povinnosti splnit základní požadavky ve smyslu čl. 2 bodu 19 poštovní směrnice a že na oprávnění, která se týkají těchto služeb, se nemohou vázat žádné uložení povinnosti týkající se kvality, dostupnosti a výkonu dotčených služeb ve smyslu čl. 9 odst. 2 směrnice?
- 4) Mohou-li být oprávnění, která se týkají výše uvedeného doručování poštovních zásilek smluvních zákazníků, vázána pouze na uložení povinnosti zaručit splnění základních požadavků, mohou pak být uloženy povinnosti, jakými jsou povinnosti dotčené v původním řízení, které se týkají podmínek doručování poštovní služby, četnosti doručování zásilek, služby pro změnu adresy nebo přerušení doručování, označování zásilek a míst pro vyzvedávání zásilek, považovány za odpovídající základním požadavkům ve smyslu čl. 2 bodu 19 pro zaručení splnění základních požadavků, ve smyslu čl. 9 odst. 1?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. L 15, s. 14; Zvl. vyd. 06/03, s. 71).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření hospodářské soutěže poštovních služeb Společenství (Úř. věst. L 176, s. 21; Zvl. vyd. 06/04, s. 316).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství (Úř. věst. L 52, s. 3).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července
2015 – Siderúrgica Sevillana S.A. v. Administración del Estado**

(Věc C-369/15)

(2015/C 311/41)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Siderúrgica Sevillana S.A.

Žalovaná: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí 2013/448/EU ⁽¹⁾ v rozporu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie a s článkem 41 Listiny základních práv ⁽²⁾ v rozsahu, v němž byl opravný koeficient stanovený prostřednictvím mechanismu, který v rozporu s povinností uvést odůvodnění neumožňuje provozovatelům dotčených zařízení seznámit se s údaji, výpočty a kritérii zohledněnými při jeho přijímání?

- 2) Je rozhodnutí 2013/448/EU, které konkretizuje a určuje maximální množství emisí průmyslového odvětví a opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jež jsou upraveny v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES ⁽³⁾ a v článku 15 rozhodnutí 2011/278/EU ⁽⁴⁾, v rozporu s čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 uvedené směrnice z roku 2003, jelikož nebylo přijato regulativním postupem s kontrolou, který upravovalo rozhodnutí 1999/468/ES ⁽⁵⁾?

- 3) S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU vytvářejí asymetrii mezi

— základem pro výpočet upraveným v čl. 10a odst. 5 písm. a) a b) [směrnice 2003/87/ES], jelikož do těchto základů nezahrnují emise z výroby elektřiny související se spalováním odpadních plynů a z kombinované výroby tepla, které se uskutečňují v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice a

— kritérii stanovenými v čl. 10a odst. 1 a 4 uvedené směrnice pro bezplatné přidělování povolenek na emise, které tuto kategorii zahrnují,

- a) je rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 ve spojení s čl. 3 písm. u) a třetím pododstavcem in fine uvedeného čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, jestliže je v nich uvedeno, že emise vyprodukované při spalování odpadních plynů anebo při výrobě tepla v zařízeních, ve kterých se vyrábí elektřina a jež jsou zařazeny do přílohy I uvedené směrnice, jsou v každém případě pro účely stanovení maximální hranice emisí pro průmyslové odvětví emisemi „výrobců elektřiny“, a proto jsou vyloučeny z tohoto výpočtu?

 - b) Je i v případě záporné odpovědi na předchozí otázku rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES nebo s cíli této směrnice, jestliže vylučují ze základu pro výpočet maximální hranice průmyslových emisí, kterou upravuje uvedené ustanovení, emise z výroby elektřiny na základě odpadních plynů a z kombinované výroby tepla vyprodukované v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice, kterým však lze přidělit bezplatné povolenky na emise v souladu s čl. 10a odst. 1 až 4 téže směrnice?
- 4) Je rozhodnutí Komise 2013/448/EU, a případně rozhodnutí 2011/278/EU, kterým se provádí uvedené rozhodnutí, v rozporu s čl. 10a [odst.] 12 směrnice, tím, že rozšiřuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví na odvětví vymezená v rozhodnutí Komise 2010/2/EU ⁽⁶⁾ (v současnosti rozhodnutí 2014/746/EU) ⁽⁷⁾, která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, a v důsledku toho snižuje počet bezplatně přidělených povolenek na emise?

- 5) Je rozhodnutí [2013/448/EU] v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž Evropská komise při určování ověřených emisí vyprodukovaných v období 2005-2007, jež jsou uvedeny v písm. a) b) uvedeného podstavce,
- a) nezohlednila emise, které nebyly uvedeny v nezávislém protokolu transakcí Společenství, i když se jednalo o emise, jejichž registrace nebyla v posuzovaném období povinná,
- b) pokud to bylo možné, získala relevantní údaje z ověřených emisí v letech následujících po roce 2008 tak, že uplatnila koeficient 1,74 % opačným směrem,
- c) vyloučila všechny emise ze zařízení, jejichž provoz byl ukončen před 30. červnem 2011?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES Úř. věst. L 240, s. 27.

⁽²⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87/ES Úř. věst. L 130, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi Úř. věst. L 184, s. 23.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2010/2/EU ze dne 24. prosince 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku Úř. věst. L 1, s. 10.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 308, s. 114.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července 2015 – Solvay Solutions España S.L. v. Administración del Estado

(Věc C-370/15)

(2015/C 311/42)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Solvay Solutions España S.L.

Žalovaná: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí 2013/448/EU ⁽¹⁾ v rozporu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie a s článkem 41 Listiny základních práv ⁽²⁾ v rozsahu, v němž byl opravný koeficient stanovený prostřednictvím mechanismu, který v rozporu s povinností uvést odůvodnění neumožňuje provozovatelům dotčených zařízení seznámit se s údaji, výpočty a kritérii zohledněnými při jeho přijímání?

- 2) Je rozhodnutí 2013/448/EU, které konkretizuje a určuje maximální množství emisí průmyslového odvětví a opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jež jsou upraveny v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES⁽³⁾ a v článku 15 rozhodnutí 2011/278/EU⁽⁴⁾, v rozporu s čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 uvedené směrnice z roku 2003, jelikož nebylo přijato regulativním postupem s kontrolou, který upravovalo rozhodnutí 1999/468/ES⁽⁵⁾?
- 3) S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU vytvářejí asymetrii mezi
- základem pro výpočet upraveným v čl. 10a odst. 5 písm. a) a b) [směrnice 2003/87/ES], jelikož do těchto základů nezahrnují emise z výroby elektřiny související se spalováním odpadních plynů a z kombinované výroby tepla, které se uskutečňují v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice a
 - kritérií stanovenými v čl. 10a odst. 1 a 4 uvedené směrnice pro bezplatné přidělování povolenek na emise, které tuto kategorii zahrnují,
- a) je rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 ve spojení s čl. 3 písm. u) a třetím pododstavcem in fine uvedeného čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, jestliže je v nich uvedeno, že emise vyprodukované při spalování odpadních plynů a nebo při výrobě tepla v zařízeních, ve kterých se vyrábí elektřina a jež jsou zařazeny do přílohy I uvedené směrnice, jsou v každém případě pro účely stanovení maximální hranice emisí pro průmyslové odvětví emisemi „výrobců elektřiny“, a proto jsou vyloučeny z tohoto výpočtu?
- b) Je i v případě záporné odpovědi na předchozí otázku rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES nebo s cíli této směrnice, jestliže vylučují ze základu pro výpočet maximální hranice průmyslových emisí, kterou upravuje uvedené ustanovení, emise z výroby elektřiny na základě odpadních plynů a z kombinované výroby tepla vyprodukované v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice, kterým však lze přidělit bezplatné povolenky na emise v souladu s čl. 10a odst. 1 až 4 téže směrnice?
- 4) Je rozhodnutí Komise [2013/448/EU], a případně rozhodnutí 2011/278/EU, kterým se provádí uvedené rozhodnutí, v rozporu s čl. 10a [odst.] 12 směrnice, tím, že rozšiřuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví na odvětví vymezená v rozhodnutí Komise 2010/2/EU⁽⁶⁾ (v současnosti rozhodnutí 2014/746/EU⁽⁷⁾), která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, a v důsledku toho snižuje počet bezplatně přidělených povolenek na emise?
- 5) Je rozhodnutí [2013/448/EU] v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž Evropská komise při určování ověřených emisí vyprodukovaných v období 2005-2007, jež jsou uvedeny v písm. a) b) uvedeného podstavce,
- a) nezohlednila emise, které nebyly uvedeny v nezávislém protokolu transakcí Společenství, i když se jednalo o emise, jejichž registrace nebyla v posuzovaném období povinná,
 - b) pokud to bylo možné, získala relevantní údaje z ověřených emisí v letech následujících po roce 2008 tak, že uplatnila koeficient 1,74 % opačným směrem,

c) vyloučila všechny emise ze zařízení, jejichž provoz byl ukončen před 30. červnem 2011?

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27).
- ⁽²⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631)
- ⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124).
- ⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2010/2/EU ze dne 24. prosince 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 1, s. 10).
- ⁽⁷⁾ Úř. věst. L 308, s. 114.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července 2015 – Cepsa Quimica, S.A. v. Administración del Estado

(Věc C-371/15)

(2015/C 311/43)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Cepsa Quimica, S.A.

Žalovaná: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí 2013/448/EU ⁽¹⁾ v rozporu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie a s článkem 41 Listiny základních práv ⁽²⁾, v rozsahu, v němž byl opravný koeficient stanovený prostřednictvím mechanismu, který v rozporu s povinností uvést odůvodnění neumožňuje provozovatelům dotčených zařízení seznámit se s údaji, výpočty a kritérii zohledněnými při jeho přijímání?
- 2) Je rozhodnutí 2013/448/EU, které konkretizuje a určuje maximální množství emisí průmyslového odvětví a opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jež jsou upraveny v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES ⁽³⁾ a v článku 15 rozhodnutí 2011/278/EU ⁽⁴⁾, v rozporu s čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 uvedené směrnice z roku 2003, jelikož nebylo přijato regulativním postupem s kontrolou, který upravovalo rozhodnutí 1999/468/ES ⁽⁵⁾?
- 3) S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU vytvářejí asymetrii mezi

— základem pro výpočet upraveným v čl. 10a odst. 5 písm. a) a b) [směrnice 2003/87/ES], jelikož do těchto základů nezahrnují emise z výroby elektřiny související se spalováním odpadních plynů a z kombinované výroby tepla, které se uskutečňují v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice a

- kritérií stanovenými v čl. 10a odst. 1 a 4 uvedené směrnice pro bezplatné přidělování povolenek na emise, které tuto kategorii zahrnují,
- a) je rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 ve spojení s čl. 3 písm. u) a třetím pododstavcem in fine uvedeného čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/78/ES, jestliže je v nich uvedeno, že emise vyprodukované při spalování odpadních plynů a nebo při výrobě tepla v zařízeních, ve kterých se vyrábí elektřina a jež jsou zařazeny do přílohy I uvedené směrnice, jsou v každém případě pro účely stanovení maximální hranice emisí pro průmyslové odvětví emisemi „výrobců elektřiny“, a proto jsou vyloučeny z tohoto výpočtu?
- b) Je i v případě záporné odpovědi na předchozí otázku rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES nebo s cíli této směrnice, jestliže vylučují ze základu pro výpočet maximální hranice průmyslových emisí, kterou upravuje uvedené ustanovení, emise z výroby elektřiny na základě odpadních plynů a z kombinované výroby tepla vyprodukované v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice, kterým však lze přidělit bezplatné povolenky na emise v souladu s čl. 10a odst. 1 až 4 téže směrnice?
- 4) Je rozhodnutí Komise [2013/448/EU], a případně rozhodnutí 2011/278/EU, kterým se provádí uvedené rozhodnutí, v rozporu s čl. 10a [odst.] 12 směrnice, tím, že rozšiřuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví na odvětví vymezená v rozhodnutí Komise 2010/2/EU⁽⁶⁾ (v současnosti rozhodnutí 2014/746/EU)⁽⁷⁾, která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, a v důsledku toho snižuje počet bezplatně přidělených povolenek na emise?
- 5) Je rozhodnutí [2013/448/EU] v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž Evropská komise při určování ověřených emisí vyprodukovaných v období 2005-2007, jež jsou uvedeny v písm. a) b) uvedeného podstavce,
- a) nezohlednila emise, které nebyly uvedeny v nezávislém protokolu transakcí Společenství, i když se jednalo o emise, jejichž registrace nebyla v posuzovaném období povinná,
- b) pokud to bylo možné, získala relevantní údaje z ověřených emisí v letech následujících po roce 2008 tak, že uplatnila koeficient 1,74 % opačným směrem,
- c) vyloučila všechny emise ze zařízení, jejichž provoz byl ukončen před 30. červnem 2011?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES Úř. věst. L 240, s. 27.

⁽²⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87/ES Úř. věst. L 130, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2010/2/EU ze dne 24. prosince 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku Úř. věst. L 1, s. 10.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 308, s. 114

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. července 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A. v. Administración del Estado

(Věc C-372/15)

(2015/C 311/44)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Dow Chemical Ibérica S.A.

Žalovaná: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí [2013/448/EU ⁽¹⁾] v rozporu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie a s článkem 41 Listiny základních práv ⁽²⁾ v rozsahu, v němž byl opravný koeficient stanovený prostřednictvím mechanismu, který v rozporu s povinností uvést odůvodnění neumožňuje provozovatelům dotčených zařízení seznámit se s údaji, výpočty a kritérii zohledněnými při jeho přijímání?
- 2) Je rozhodnutí 2013/448/EU, které konkretizuje a určuje maximální množství emisí průmyslového odvětví a opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, jež jsou upraveny v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES ⁽³⁾ a v článku 15 rozhodnutí 2011/278/EU ⁽⁴⁾, v rozporu s čl. 10a odst. 1 a čl. 23 odst. 3 uvedené směrnice z roku 2003, jelikož nebylo přijato regulativním postupem s kontrolou, který upravovalo rozhodnutí 1999/468/ES ⁽⁵⁾?
- 3) S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU vytvářejí asymetrii mezi
 - základem pro výpočet upraveným v čl. 10a odst. 5 písm. a) a b) [směrnice 2003/87/ES], jelikož do těchto základů nezahrnují emise z výroby elektřiny související se spalováním odpadních plynů a z kombinované výroby tepla, které se uskutečňují v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice a
 - kritérií stanovenými v čl. 10a odst. 1 a 4 uvedené směrnice pro bezplatné přidělování povolenek na emise, které tuto kategorii zahrnují,
 - a) je rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 ve spojení s čl. 3 písm. u) a třetím pododstavcem in fine uvedeného čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, jestliže je v nich uvedeno, že emise vyprodukované při spalování odpadních plynů a nebo při výrobě tepla v zařízeních, ve kterých se vyrábí elektřina a jež jsou zařazeny do přílohy I uvedené směrnice, jsou v každém případě pro účely stanovení maximální hranice emisí pro průmyslové odvětví emisemi „výrobců elektřiny“, a proto jsou vyloučeny z tohoto výpočtu?
 - b) Je i v případě záporné odpovědi na předchozí otázku rozhodnutí 2013/448/EU nebo článek 15 rozhodnutí 2011/278/EU v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES nebo s cíli této směrnice, jestliže vylučují ze základu pro výpočet maximální hranice průmyslových emisí, kterou upravuje uvedené ustanovení, emise z výroby elektřiny na základě odpadních plynů a z kombinované výroby tepla vyprodukované v zařízeních zařazených do přílohy I uvedené směrnice, kterým však lze přidělit bezplatné povolenky na emise v souladu s čl. 10a odst. 1 až 4 téže směrnice?

- 4) Je rozhodnutí Komise [2013/448/EU], a případně rozhodnutí 2011/278/EU, kterým se provádí uvedené rozhodnutí, v rozporu s čl. 10a [odst.] 12 směrnice, tím, že rozšiřuje opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví na odvětví vymezená v rozhodnutí Komise 2010/2/EU⁽⁶⁾ (v současnosti rozhodnutí 2014/746/EU⁽⁷⁾), která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, a v důsledku toho snižuje počet bezplatně přidělených povolenek na emise?
- 5) Je rozhodnutí [2013/448/EU] v rozporu s čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž Evropská komise při určování ověřených emisí vyprodukovaných v období 2005-2007, jež jsou uvedeny v písm. a) b) uvedeného podstavce,
- a) nezohlednila emise, které nebyly uvedeny v nezávislém protokolu transakcí Společenství, i když se jednalo o emise, jejichž registrace nebyla v posuzovaném období povinná,
- b) pokud to bylo možné, získala relevantní údaje z ověřených emisí v letech následujících po roce 2008 tak, že uplatnila koeficient 1,74 % opačným směrem,
- c) vyloučila všechny emise ze zařízení, jejichž provoz byl ukončen před 30. červnem 2011?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 240, s. 27).

⁽²⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2010/2/EU ze dne 24. prosince 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 1, s. 10).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 308, s. 114.

Žaloba podaná dne 17. července 2015 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-389/15)

(2015/C 311/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí Rady ze dne 7. května 2015 o zmocnění k zahájení jednání o revidované Lisabonské dohodě o označení původu a zeměpisných označeních, pokud jde o záležitosti spadající do pravomoci Evropské unie;
- případně zachoval účinky napadeného rozhodnutí, dokud – v rámci přiměřené doby od přijetí tohoto rozsudku – nevstoupí v platnost nové rozhodnutí, které má Rada Evropské unie přijmout podle čl. 218 odst. 3, 4 a 8 SFEU;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

První žalobní důvod: V napadeném rozhodnutí je uznána existence pravomoci členských států v rozporu s článkem 3 SFEU, jelikož jednání se týká dohody, která spadá do výlučné pravomoci Unie.

Druhý žalobní důvod: Porušení čl. 207 odst. 3 a čl. 218 odst. 3, 4 a 8 SFEU, jelikož Rada určila členské státy jako „vyjednavče“ v otázce, která spadá do pravomoci EU, a nepřijala napadené rozhodnutí požadovanou většinou.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. července 2015 John Dalli proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 12. května 2015 ve věci T-562/12: John Dalli v. Evropská komise

(Věc C-394/15 P)

(2015/C 311/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: John Dalli (zástupci: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel žádá, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek na přípustný;
- zrušil napadený rozsudek;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil vyplacení symbolického 1 eura jako náhradu nemotné škody a předběžně 1 913 396 jako náhradu hmotné škody;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatel uvádí:

- první důvod, podle kterého Tribunál rozhodl *ultra petita*, když změnil předmět sporu;
 - druhý důvod, vycházející z nedostatku odůvodnění;
 - třetí důvod, vycházející z porušení procesních náležitostí, čímž byla porušena práva žalobce, včetně práva na obhajobu;
 - čtvrtý důvod, vycházející z vážného zkreslení skutečností a důkazů, a
 - pátý důvod, napadající výklad či uplatňování unijního práva ze strany Tribunálu.
-

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2015 – Frank Bold v. Komise

(Věc T-19/13) ⁽¹⁾

„Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Rozhodnutí, kterým byly České republice přechodně přiděleny bezplatné povolenky v souvislosti s modernizací postupů výroby elektřiny — Návrh na provedení interního přezkumu rozhodnutí — Neexistence individuálně určeného opatření — Rozhodnutí Komise o nepřipustnosti žádosti o opětovný přezkum — Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“

(2015/C 311/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Frank Bold Society, dříve Ekologický právní servis (Brno, Česká republika) (zástupce: P. Černý, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně P. Oliver a L. Pignataro-Nolin, poté L. Pignataro-Nolin a J. Tomkin, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, T. Müller a D. Hadroušek, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 8382 final ze dne 12. listopadu 2012, kterým byl odmítnut návrh na provedení interního přezkumu rozhodnutí Komise C (2012) 4576 final ze dne 6. července 2012, kterým byly České republice přechodně přiděleny bezplatné povolenky v souvislosti s modernizací postupů výroby elektřiny, jako nepřipustný, a dále zrušení tohoto posledně uvedeného rozhodnutí.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Frank Bold Society ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 3) *Česká republika ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 79, 16.3.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. června 2015 – In vivo v. Komise(Věc T-690/13) ⁽¹⁾**„Žaloba pro nečinnost — Odmítnutí Evropského úřadu pro boj proti podvodům zahájit externí vyšetřování — Stanovisko — Žádost o uložení povinnosti jednat — Nedostatek přímého dotčení — Nepřípustnost“**

(2015/C 311/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: In vivo OOO (Abinsk, Rusko) (zástupce: T. Huopalainen, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. P. Keppenne a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba, kterou se žalobkyně domáhá, aby Tribunál konstatoval nečinnost Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), spočívající v odmítnutí zahájit externí vyšetřování, a uložil mu nápravu této situace.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) Společnosti In vivo OOO se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 19.5.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. června 2015 – Wm. Wrigley Jr v. OHIM (Extra)(Věc T-552/14) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Extra — Absolutní důvod zamítnutí — Neexistence rozlišovací způsobilost — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“**

(2015/C 311/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a C. Schmitt, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. května 2014 (věc R 199/2014-5) týkajícímu se přihlášky k zápisu obrazového označení Extra jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Wm. Wrigley Jr. Company se ukládá náhrada nákladů na řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 6. 10. 2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. června 2015 – Wm. Wrigley Jr. v. OHIM (Extra)

(Věc T-553/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Extra — Absolutní důvod pro zamítnutí — Neexistence rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“

(2015/C 311/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, USA) (zástupci: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a C. Schmitt, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. května 2014 (věc R 218/2014-5) týkajícímu se přihlášky k zápisu obrazového označení Extra jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Wm. Wrigley Jr. Company se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 6.10.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. června 2015 – Wm. Wrigley Jr. v. OHIM OHMI (Znázornění koule)(Věc T-625/14) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství znázorňující kouli — Absolutní důvod zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“**

(2015/C 311/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a C. Schmitt, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. června 2014 (věc R 168/2014-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení znázorňujícího kouli jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Wm. Wrigley Jr. Company se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 6.10.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. června 2015 – Wm. Wrigley Jr. v. OHIM (Znázornění modré koule)(Věc T-626/14) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství znázorňující modrou kouli — Absolutní důvod zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“**

(2015/C 311/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a C. Schmitt, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. června 2014 (věc R 169/2014-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení znázorňujícího modrou kouli jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Wm. Wrigley Jr. Company se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 351, 6.10.2014.

Žaloba podaná dne 12. června 2015 – IR v. OHIM – Pirelli Tyre (popchrono)

(Věc T-132/15)

(2015/C 311/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: IR (Caen, Francie) (zástupce: C. de Marguerye, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Pirelli Tyre SpA (Miláno, Itálie)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Majitel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Společenství „popchrono“/ochranná známka Společenství č. 4 177 267

Řízení před OHIM: řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 13. února 2015 ve věci R 217/2014-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl jejím návrhovým žádáním,
- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 13. února 2015,
- potvrdil majetková práva spojená s ochrannou známkou POPCHRONO,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení práva být vyslechnut,
- restriktivní výklad pojmu „skutečné užívání“ odvolacím senátem,
- obnovení skutečného užívání dotčené ochranné známky Společenství mělo být OHIM posuzováno na základě písemností, včetně předchozí licenční smlouvy, předložených žalobkyní více než tři měsíce před podáním návrhu na zrušení,
- OHIM nepřihlédl k pohrdání základními pravidly hospodářské soutěže a k úmyslu jednoho z účastníků řízení mařit jednání druhého účastníka.

Žaloba podaná dne 30. června 2015 – Papapanagiotou v. Parlament**(Věc T-351/15)**

(2015/C 311/54)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Papapanagiotou AVEEA (Serres, Řecko) (zástupci: S. Pappas a I. Ioannidis, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí generálního ředitele Generální ředitelství pro infrastrukturu a logistiku D(2015)12887 ze dne 27. dubna 2015, kterým byla odmítnuta nabídka žalobce na dílčí plnění 1, 2 a 4 v rámci zadávacího řízení „Kancelářský nábytek“ č. INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 „na pořízení standardního, drahého a luxusního kancelářského nábytku a příslušenství“ a kterým generální ředitel informoval žalobce, že při posouzení všech nabídek ve výše uvedeném zadávacím řízení nezohlednil jedno z kritérií pro udělení veřejné zakázky specifikované v dokumentaci k zadávacímu řízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je protiprávní, jelikož během zadávacího řízení bylo vyloučeno dílčí kritérium pro udělení veřejné zakázky „konstrukce (odolnost proti poškození, odření, poškrábání a odbarvení)“, což představuje porušení zadávací dokumentace, čl. 110 odst. 1 a čl. 113 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Evropské unie (dále jen „finanční nařízení“), a obecných zásad rovného zacházení a transparentnosti.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že veřejný zadavatel neuvedl odůvodnění, zejména vlastnosti a relativní výhody přijatých nabídek, a to v rozporu s čl. 113 odst. 2 finančního nařízení, s čl. 161 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (dále jen „prováděcí pravidla k finančnímu nařízení“), s článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie a s článkem 296 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady transparentnosti podle článku 102 finančního nařízení a čl. 15 odst. 3 SFEU, ke kterému došlo tím, že veřejný zadavatel neposkytl žádné informace a důkazy ohledně toho, zda vzorky předložené v nabídkách za účelem opětovného hodnocení nabídek byly stejné jako vzorky hodnocené původně v rámci prvního hodnocení, které bylo následně zrušeno.

Žaloba podaná dne 26. června 2015 – NeXovation v. Komise

(Věc T-353/15)

(2015/C 311/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: NeXovation, Inc. (Hendersonville, USA) (zástupci: A. von Bergwelt, F. Henkel a M. Nordmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2014) 3634 final ze dne 1. října 2014 (ve formě opravy rozhodnutí ze dne 13. dubna 2015) o státní podpoře SA.31550, kterou Německo poskytlo společnosti Nürburgring, v rozsahu, v němž:
- prodej majetku společností Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH a Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nepředstavuje státní podporu, jak uvádí první odrážka bodu 285 odůvodnění napadeného rozhodnutí;
- prodej majetku společností Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH a Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nevede k hospodářské kontinuitě mezi společnostmi Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH a Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH a společností Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, novou majitelkou dotčeného majetku, nebo jeho dceřinými společnostmi, jak uvádí první věta druhé odrážky bodu 285 odůvodnění napadeného rozhodnutí;
- jakékoli navrácení neslučitelné státní podpory se nedotkne společnosti Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, která prodávaný majetek koupila na základě výběrového řízení, nebo jejích dceřiných společností, jak uvádí čl. 3 odst. 2 výroku napadeného rozhodnutí, a druhá věta druhé odrážky bodu 285 odůvodnění napadeného rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise ze dne 1. října 2014 (s opravou ze dne 13. dubna 2015) v rozsahu, v němž určuje, že prodej majetku komplexu Nürburgring nepředstavuje státní podporu, že prodej nevede k finanční/hospodářské kontinuitě mezi prodávajícím a kupujícím a že jakékoli navrácení neslučitelné státní podpory by se nedotklo kupujícího.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První vychází z nesprávného uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU ze strany Komise, neboť Komise nepochopila význam otevřeného, transparentního a nediskriminačního výběrového řízení s prodejem tomu, kdo nabídl nejvyšší cenu, a dále selhala při vyšetřování účasti státu při prodeji.
2. Druhý vychází z nesprávného uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU ze strany Komise, která učinila závěr, že dočasná nájemní smlouva na majetek okruhu nepředstavuje státní podporu a že prodejci se nedopustili nezákonného ovlivnění prodeje majetku ruskému investorovi.
3. Třetí vychází z nesprávného uplatnění ze strany Komise zásady finanční/hospodářské kontinuity.
4. Čtvrtý vychází z nezahájení formálního vyšetřovacího řízení ze strany Komise.
5. Pátý vychází z porušení ze strany Komise práva žalobkyně podle čl. 20 odst. 2) nařízení č. 659/1999.
6. Šestý vychází z porušení zásady nestranného a pečlivého vyšetřování ze strany Komise.
7. Sedmý vychází z nesprávného uplatnění čl. 296 odst. 2 SFEU.

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. července 2015 CJ proti rozsudku vydanému dne 29. dubna 2015 Soudem pro veřejnou službu ve spojených věcech F-159/12 a F-161/12, CJ v. ECDC

(Věc T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: CJ (Agios Stefanos, Řecko) (zástupce: V. Kolias, advokát)

Další účastník řízení: Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC)

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. dubna 2015, CJ v. ECDC (F-159/12 a F-161/12, EU:F:2015:38), v rozsahu, v němž:
- částečně zamítá žalobu podanou ve věci F-159/12 a ukládá navrhovateli povinnost nést vlastní náklady řízení,
- v plném rozsahu zamítá žalobu podanou ve věci F-161/12 a ukládá navrhovateli povinnost nést vlastní náklady řízení, jakož i nahradit náklady vynaložené ECDC,

- ukládá navrhovateli uhradit Soudu částku 2 000 eur v rámci náhrady části nákladů, jimž se bylo možné vyhnout a které musel Soud vynaložit,
- v důsledku toho, bude-li tento kasační opravný prostředek shledán opodstatněným:
 - zrušil napadené rozhodnutí ze dne 24. února 2012,
 - uložil ECDC náhradu nemajetkové újmy, kterou navrhovatel utrpěl a která byla předmětem prvního žalobního důvodu uplatněného ve věci F-161/12, odhadované *ex aequo et bono* na 80 000 eur,
 - uložil ECDC náhradu nemajetkové újmy, kterou navrhovatel utrpěl a která byla předmětem incidenčních návrhů na náhradu újmy uplatněných v prvním stupni, odhadované *ex aequo et bono* na 56 800 eur,
- uložil ECDC náhradu nákladů řízení v prvním stupni a v tomto řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatel sedm důvodů.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Soud tím, že odmítl jako nepřípustnou repliku navrhovatele z důvodu, že se, stejně jako její přílohy, nevztahuje přímo k určitým přílohám žalobní odpovědi ECDC, porušil zásadu kontradiktornosti.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Soud nerozhodl o incidenčních návrzích vznesených poprvé v rámci řízení a týkajících se náhrady nemajetkové újmy způsobené určitými prohlášeními učiněnými v rámci obhajoby ECDC.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Soud porušil ustanovení čl. 91 odst. 1 služebního řádu tím, že rozhodl, že nemůže spolehlivě přezkoumat tvrzení o špatném finančním řízení ECDC, jelikož ta již byla zkoumána OLAF.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Soud dopustil chybného výkladu:
 - čl. 47 písm. b) bodu ii) ve spojení s článkem 86 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie tím, že rozhodl, že navrhovatel může být propuštěn pro nedisciplinovanost bez disciplinárního řízení,
 - čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie ve vztahu ke lhůtám, jimiž navrhovatel disponuje pro vyjádření svého stanoviska před svým propuštěním,
 - čl. 48 odst. 1 Listiny tím, že přijal jako důkazy obvinění, podle nichž se navrhovatel dopustil trestně stíhatelného jednání, třebaže za tyto skutky nebyl nikdy stíhán ani odsouzen soudem rozhodujícím v trestních věcech,
 - povinnosti řádné péče zaměstnavatele tím, že rozhodl, že ECDC nemusel obhajobě navrhovatele v průběhu správního šetření podle přílohy IX služebního řádu přiznat určitá práva.
5. Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Soud dopustil chybného výkladu prvního, pátého a osmého žalobního důvodu, jakož i návrhových žádání.
6. Šestý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Soud dopustil nesprávné právní kvalifikace některých skutečností.
7. Sedmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Soud zkreslil některé důkazy.

Žaloba podaná dne 9. července 2015 – Preferisco Foods v. OHIM – Piccardo & Savore' (PREFERISCO)**(Věc T-371/15)**

(2015/C 311/57)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Preferisco Foods Ltd (Vancouver, Kanada) (zástupci: G. Macias Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal, E. Armero, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Piccardo & Savore' Srl (Chiusavecchia, Itálie)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „PREFERISCO“ – Příhláška č. 10 974 616

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. dubna 2015, ve věci R 2598/2013-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadnuté rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. dubna 2015 ve věci R 2598/2013-2, konkrétně pokud jde o zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství č. 10 974 616 „PREFERISCO“ pro výrobky zařazené do tříd 29 a 30;
- uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení včetně nákladů řízení vzniklých v řízení před námitkovým oddělením a druhým odvolacím senátem OHIM..

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 16. července 2015 – Perfetti Van Melle Benelux v. OHIM – PepsiCo (3D)**(Věc T-390/15)**

(2015/C 311/58)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Nizozemsko) (zástupce: P. Testa, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: PepsiCo, Inc. (New York, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Příhlašovatelka: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Černobílá obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvky „3D“ – Příhláška č. 9 384 041

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. května 2015, ve věci R 465/2014-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a vyhověl přihlášce č. 009384041 ve vztahu k těmto výrobkům: čokoláda; pečivo; cukrovinky; bonbóny; žvýkáci bonbóny; dropsy; želé dropsy; karamel; žvýkačky; žvýkačky, z nichž lze dělat bubliny; lízátko; lékořice; želé (cukrovinky); měkký karamel; mátové bonbóny; sladkosti
- uložil společnosti PepsiCo, Inc. náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 13. července 2015 – Università del Salento v. Komise

(Věc T-393/15)

(2015/C 311/59)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Università del Salento (Lecce, Itálie) (zástupce: F. Vetrò, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál zrušil napadené akty a poté nařídil, aby Fakultě inženýrství a inovací Università del Salento byly uhrazeny dlužné částky ze smlouvy pod názvem „Support for training carrier of researchers, Grant Agreement N. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises“ se všemi právními důsledky, včetně náhrady nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti aktu Evropské komise, vydaného Generálním ředitelstvím pro rozpočet a plnění rozpočtu (obecný rozpočet a ERF), Vymáhání dlužných částek ze dne 4. května 2015, č.j. N. D/CA –B.2 – 005817, a připojené výzvě k úhradě. Uvedený akt se týká vyrovnání pohledávky, kterou Fakulta inženýrství a inovací Università del Salento měla vůči Komisi na základě provedení smlouvy v rámci akce Marie Curie pod názvem „Support for training carrier of researchers, Grant Agreement N. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises“, dluhem, který Evropská komise měla vůči Fakultě právních věd Università del Salento na základě smlouvy pod názvem „Agreement JUST/2010/JPEN/AG/1540 – Judicial Training and Research on EU crimes against environment and maritime pollution“.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 3 a 24 Italské ústavy, zneužití pravomoci, překročení pravomoci na základě nesprávných předpokladů, neprovedení šetření, věcných nesprávností, jakož i nesprávného použití článku 81 finančního nařízení Evropské unie.

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že provedením započtení byly porušeny evropské normy jistoty, likvidity a vymahatelnosti. V projednávané věci dlužník zpochybňuje údajný dluh, jak plyne z korespondence vložené do spisu. Rozhodnutí Komise je jednostranné a jako takové porušuje zásadu rovnosti.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití zásady účinnosti unijního právního řádu, porušení a nesprávného použití zásady řádné finanční správy a zneužití pravomoci kvůli nedostatečnému šetření.

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že částky vyhrazené na výzkumný projekt Fakulty inženýrství a inovací měly být určeny výhradně na výzkumnou činnost, na niž byly uděleny, a nemohly se stát předmětem započtení za dluhy týkající se jiných činností než činností souvisejících s prováděním dotčeného výzkumného projektu, protože by to vedlo k porušení zásady účinnosti. Napadené akty rovněž vedou k porušení zásady řádné finanční správy, jelikož Komise tím, že provedla započtení, nepoužila přidělené částky v souladu s jejich účelem.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného použití článku 296 SFEU.

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že sporný akt nesplňuje povinnost poskytnout odůvodnění stanovenou výše uvedeným ustanovením, jelikož neuvádí zdroje, důvody ani právní podmínky rozhodnutí započíst částky očekávané Fakultou inženýrství a inovací oproti částkám požadovaným od Fakulty právních věd.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. července 2015 Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) proti rozsudku vydanému dne 29. dubna 2015 Soudem pro veřejnou službu ve spojených věcech F-159/12 a F-161/12, CJ v. ECDC

(Věc T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) (zástupci: J. Mannheim a A. Daume, zmocněnci, D. Waelbroeck a A. Duron, advokáti)

Další účastník řízení: CJ (Agios Stefanos, Řecko)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunal:

— zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. dubna 2015 ve spojených věcech F-159/12 a F-161/12 se zřetelem k důvodům uplatněným v kasačním opravném prostředku a

— uložil dalšímu účastníkovi řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel dva důvody kasačního opravného prostředku.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z tvrzení, že se Soud pro veřejnou službu dopustil nesprávného právního posouzení v souvislosti s rozsahem práva být vyslechnut.

— Soud pro veřejnou službu bez odkazu na judikaturu a bez poskytnutí konkrétního odůvodnění vyložil rozsah práva být vyslechnut extenzivně, a vztáhl je tak nejen na tvrzení uplatněná vůči jednotlivci, ale také na důsledky chování takového jednotlivce. Přístup, jaký Soud pro veřejnou službu zaujal k rozsahu práva být vyslechnut, navíc odporuje jeho vlastním zjištěním v napadeném rozsudku.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z tvrzení, že se Soud pro veřejnou službu dopustil nesprávného právního posouzení v závěru, k němuž dospěl na základě posouzení otázky, zda by bez tohoto pochybení vedlo řízení k odlišnému výsledku.

— Řízení by bez tvrzeného pochybení nevedlo k odlišnému výsledku, neboť Soud pro veřejnou službu uznal, že vztah důvěry mezi dalším účastníkem řízení a navrhovatelem je nenapravitelně narušen.

Žaloba podaná dne 20. července 2015 – Morgan & Morgan v. OHIM – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Věc T-399/15)

(2015/C 311/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. (Conegliano, Itálie) (zástupci: F. Gatti a F. Caricato, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Grupo Morgan & Morgan (Ciudad de Panamá, Panama)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelka: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvky „Morgan & Morgan“ – Přihláška č. 11 596 087

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 7. května 2015 ve věci R 1657/2014-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uznal žalobu podanou žalobkyní a prohlásil ji za přípustnou a opodstatněnou;
- změnil napadené rozhodnutí;
- umožnil konečný zápis ochranné známky Společenství č. 11 596 087 jménem Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. ve třídě 36;
- uložil OHIM náhradu nákladů tří řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 22. července 2015 – Polská republika v. Evropská komise

(Věc T-402/15)

(2015/C 311/62)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. května 2015 [oznámeno pod číslem C (2015) 3228] o neposkytnutí finančního příspěvku z Evropského fondu pro regionální rozvoj na velký projekt „Evropské středisko společných služeb – Inteligentní systémy logistiky“ v rámci operačního programu „Inovativní hospodářství“ spadajícího do strukturální podpory v rámci cíle Konvergence v Polsku,
- uložil Evropské komise náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení článku 41 odst. 1 ve spojení s článkem 56 odst. 3 a článkem 60 písm. a) nařízení (ES) č. 1083/2006 jakož i zásady loajální spolupráce v rozsahu, v němž nebyly při posouzení projektu dodrženy meze kritérií výběru stanovené monitorovacím výborem, přičemž Komise tato kritéria při jejich stanovení nezpochybnila, jakož i z porušení článku 41 odst. 2 nařízení (ES) č. 1083/2006 z důvodu zjevného nedodržení lhůty pro posouzení projektu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu podmínek poskytnutí spolufinancování z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že spolufinancovat lze jen investice, které mají největší potenciál na šíření inovací, jakož i z nesprávného posouzení projektu v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že vzhledem k neexistenci inovace nezajišťuje dodržení operačního programu „Inovativní hospodářství“.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu podmínek poskytnutí spolufinancování z EFRR v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že spolufinancovat lze jen investice vytvářející pracovní místa, která vyžadují vysokou kvalifikaci, jakož i z nesprávného posouzení projektu v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že nevytváří pracovní místa vyžadující vysokou kvalifikaci.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení projektu v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že nezajišťuje realizaci cílů operačního programu „Inovativní hospodářství“ vzhledem k neexistenci přidané hodnoty a motivačního účinku.

Žaloba podaná dne 22. července 2015 – JYSK v. Komise

(Věc T-403/15)

(2015/C 311/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Polsko) (zástupce: H. Sønderby, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- Zrušil rozhodnutí Komise C(2015) 3228 final ze dne 11. května 2015 týkající se finančního příspěvku od Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) k významnému projektu „Společné evropské středisko sdílených služeb – Inteligentní logistické systémy“, který je součástí operačního programu „Inovativní ekonomika“ pro pomoc EFRR v Polsku v rámci konvergenčního cíle.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První důvod kasačního opravného prostředku, vycházející z toho, že JYSK splnila stanovené požadavky polské vlády a účely jak Operačního programu inovační hospodářství 2007-2013 (OP IE), tak i právních předpisů EU.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že projekt je v souladu s OP IE i s unijním právem.

— Žalobkyně uvádí, že Komise ve svém rozhodnutí nezpochybnuje, že kritéria stanovená v podopatření 4.5.2. (příloha 2) jsou v souladu s právními předpisy OP IE i s unijním právem. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise nezpochybnuje skutečnost, že projekt je v souladu se stanovenými kritérii, nebo že JYSK měla být přiznána skóre ve výši 60,5 bodu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z podstaty tohoto sporu.

— Žalobkyně tvrdí, že tento spor ve skutečnosti nikterak nesouvisí s JYSK, jelikož všichni účastníci řízení – dokonce i Komise – se shodují v tom, že JYSK stanovená kritéria ve skutečnosti splnila. Podle žalobkyně je tudíž tento spor pouze sporem o zákonnost vedeným mezi polskou veřejnou správou na jedné straně a Komisí na straně druhé. JYSK by se neměla stát obětí tohoto sporu.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že zástupce Komise potvrdil, že postup polské veřejné správy je v souladu s unijním právem i s OP IE.
- Podle žalobkyně je jasné, že Komise vyslovila souhlas se všemi stanovenými požadavky a uznala OP IE i jejich konkrétní provádění.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušuje rozdělení pravomocí mezi Komisi a polskou veřejnou správu a porušuje zásady subsidiarity a proporcionality.
- Žalobkyně tvrdí, že Komise není oprávněna odmítnout vnitrostátní podporu na základě toho, že k rozhodnutí je příslušná polská veřejná správa, jelikož je blíže obeznámena s danou oblastí. Podle žalobkyně není Komise k tomuto odmítnutí oprávněna ani z důvodů, jež jí byly známy v okamžiku podání žádosti JYSK. Bodová tabulka (podopatření 4.5.2.) údajně přesně vyjadřuje cíl a účel OP IE, jež byly známy zástupci Komise v monitorovacím výboru v době podání žádosti JYSK. Správné pochopení, popř. výklad OP IE musí podle tvrzení žalobkyně zohlednit specifické znalosti polské veřejné správy v oblasti pracovních míst a dovedností pracovníků v Radomsku, a Komise tudíž nemůže do všech podrobností měnit posouzení polské veřejné správy při realizaci programu, a není ani správné považovat jakýkoli záměr, nebo „cíl“ OP IE za rozhodující, jak to činí Komise. Podle žalobkyně by správné pochopení OP IE a unijního práva mělo vycházet ze skutečnosti, že některá ustanovení jsou významnější než jiná – což dokládá bodová tabulka (podopatření 4.5.2.).
6. Šestý žalobní důvod týkající se argumentů Komise.
- Žalobkyně tvrdí, že žádný ze tří hlavních argumentů nebyl platný ani rozhodující v tom smyslu, jež uvádí Komise, ani v rámci chápání, na něž odkazovala Komise v okamžiku době podání žádosti JYSK (červenec 2008). Podle žalobkyně nemohou být tudíž v projednávané věci relevantní, a v míře, v níž je soud bude považovat za relevantní, nebyly rozhodující.

**Žaloba podaná dne 27. července 2015 – Monster Energy v. OHIM – Hot-Can Intellectual Property
(HotoGo self-heating can technology)**

(Věc T-407/15)

(2015/C 311/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Monster Energy Company (Corona, Spojené státy) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd (Cheras, Malajsie)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Žalobkyně: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvky „HotoGo self-heating can technology“ – Přihláška č. 11 418 101

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. května 2015, ve věci R 1028/2014-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 21. února 2014 o námitce č. B2178567;
- zamítl namítanou ochrannou známku v plném rozsahu;
- uložil OHIM náhradu veškerých nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 .

**Usnesení Tribunálu ze dne 12. června 2015 – Matrix Energetics International v. OHIM (MATRIX
ENERGETICS)**

(Věc T-573/12) ⁽¹⁾

(2015/C 311/65)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2015 – InterMune Uk a další v. EMA

(Věc T-73/13) ⁽¹⁾

(2015/C 311/66)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 114, 20.4.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. června 2015 – PRS Mediterranean v. OHIM – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Věc T-166/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/67)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 12.5.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2015 – PSL v. OHIM – Consortium Menager Parisien (znázornění náramkových hodinek)

(Věc T-212/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/68)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 28. 7. 2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. června 2015 – Aalto korkeakoulusäätiö v. OHIM (APPCAMPUS)

(Věc T-255/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/69)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda devátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 21. 7. 2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2015 – PAN Europe a Unaapi v. Komise

(Věc T-729/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/70)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12. 1. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. června 2015 – Closet Clothingv. OHIM – Closed Holding (CLOSET)**(Věc T-815/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/71)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 23.2.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2015 – Navitar v. OHIM – Elukuva (NaviTar)**(Věc T-93/15) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/72)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 127, 20.4.2015.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS